

คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา

**Life Quality of Motorcycle Taxi Operators in Hat Yai Municipality,
Songkhla Province**

สุปรียา สุขานคร

Supreeya Sukhanakorn

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Arts in Human and Social Development**

Faculty of Liberal Arts

Prince of Songkla University

2555

ชื่อสารนิพนธ์	คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	ว่าที่ร้อยตรีหญิงสุปรียา สุขานคร
สาขาวิชา	พัฒนามนุษย์และสังคม
ปีการศึกษา	2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิต การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิต และความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตาม อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน และรายได้ต่อเดือน โดยศึกษาทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงานและด้านสภาพทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จำนวน 330 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเอฟ และการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ

ผลการศึกษาพบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการทำงานอยู่ในระดับมาก และพบว่าผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ที่มีอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกันให้ความคิดเห็นต่อระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง มีความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งหมดทุกด้าน

Minor Thesis Title	Life Quality of Motorcycle Taxi Operators in Hat Yai Municipality, Songkhla Province
Author	Supreeya Sukhanakorn
Major Program	Human and Social Development
Academic Year	2011

ABSTRACT

This research aimed to study the level of life quality, compare the life quality and the wants in life quality development of motorcycle taxi operators in Hat Yai Municipality, Songkhla Province, classified by age, marital status, education level, duration of time they have been working and income per month. Six aspects were studied, namely, accommodation, family, health and hygiene, life and property safety, work, and economic condition. The subjects were 330 motorcycle taxi operators in Hat Yai Municipality. The instrument used was a questionnaire. The statistics employed in data analysis were percentage, mean, S.D., F-test and Scheffe's paired sample test.

The results revealed that the overall level of life quality of the motorcycle taxi operators in Hat Yai Municipality, Songkhla was moderate except the work which was at the high level. It was also found that the motorcycle taxi operators in Hat Yai Municipality with different age, marital status, education level, duration of work and income per month had significantly different opinion towards the level of life quality.

The study about the wants in life quality development of the motorcycle taxi operators in Hat Yai Municipality found that motorcycle taxi operators wanted to have their life quality developed in all aspects.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ดารณี กาญจนสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษา รวมถึง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษตรชัย และหิม และ ดร.อุทิศ สังขรัตน์ ที่สละเวลาอันมีค่า ในการคอยให้ความรู้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆที่มีคุณค่าแก่ผู้วิจัย เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้ผ่านไปด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในกรณณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้ และที่สำคัญ ขอขอบพระคุณผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่ได้ให้ความร่วมมือ ในการให้ข้อมูล เพื่อใช้ในการประกอบการศึกษาค้นคว้าและวิจัย จนทำให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ คณะศิลปศาสตร์ทุกท่าน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรในการทำวิจัยพัฒนามนุษย์และสังคม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ให้คำปรึกษาช่วยเหลือและแนวทางในการทำวิจัย และเปิดโอกาสให้การสนับสนุนด้วยดีเสมอมา ในการทำวิจัยจนประสบความสำเร็จด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ผู้มีพระคุณสูงสุดในชีวิตที่ให้การเลี้ยงดูให้การศึกษา ให้ความรักความเมตตาและกำลังใจอันยิ่งใหญ่ จนกระทั่งประสบผลสำเร็จในครั้งนี้ คุณประโยชน์ที่เกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมกราบบูชาพระคุณ บิดามารดา บูรพาจารย์ และบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน

สุปรียา สุขานคร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
Abstract.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
รายการตาราง.....	(8)
รายการภาพ.....	(13)
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2. แนวคิด และ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
บริบทมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต.....	8
ความหมายคุณภาพชีวิต.....	8
องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต.....	11
ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต.....	15
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	26

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3. ระเบียบวิธีการวิจัย.....	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
5. สรุปผลและอภิปรายผลการศึกษา.....	64
สรุปผลการศึกษา.....	64
อภิปรายผลการศึกษา.....	67
ข้อเสนอแนะ.....	76
บรรณานุกรม.....	78
ภาคผนวก.....	82
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	83
ภาคผนวก ข รายงานจำนวนรถจักรยานยนต์สาธารณะ.....	91
ประวัติผู้วิจัย.....	101

รายการตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลเบื้องต้น..... 33
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่โดยภาพรวม..... 35
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ด้านที่อยู่อาศัย โดยภาพรวมและรายข้อ..... 36
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ด้านครอบครัว โดยภาพรวมและรายข้อ..... 37
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ด้านสุขอนามัย โดยภาพรวมและรายข้อ..... 38
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยภาพรวมและรายข้อ..... 39
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ด้านการทำงาน โดยภาพรวมและรายข้อ..... 40
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขต เทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ โดยภาพรวมและรายข้อ..... 41
4.9	แสดงการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามอายุ..... 42
4.10	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายค่าของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านที่อยู่อาศัยจำแนกตามอายุ..... 43

รายการตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านครอบครัวจำแนกตามอายุ.....	44
4.12 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านสุขอนามัยจำแนกตามอายุ	44
4.13 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านการทำงานจำแนกตามอายุ.....	45
4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจจำแนกตามอายุ.....	45
4.15 แสดงการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพการสมรส.....	46
4.16 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านครอบครัวจำแนกตามสถานภาพการสมรส.....	47
4.17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านสุขอนามัยจำแนกตามสถานภาพการสมรส	47
4.18 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจำแนกตาม สถานภาพการสมรส.....	48
4.18 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจำแนกตาม สถานภาพการสมรส.....	48
4.19 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านการทำงานจำแนกตามสถานภาพการสมรส.....	48
4.20 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจจำแนกตามสถานภาพการสมรส.....	50

รายการตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.21 แสดงการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	50
4.22 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านที่อยู่อาศัย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	51
4.23 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านครอบครัว จำแนกตามระดับการศึกษา.....	51
4.24 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านสุขอนามัย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	52
4.25 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านการทำงาน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	52
4.26 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	53
4.27 แสดงการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน.....	54
4.28 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านที่อยู่อาศัยจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน.....	55
4.29 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านครอบครัว จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน.....	55

รายการตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.30 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านสุขอนามัย จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน.....	56
4.31 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ด้านความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน.....	56
4.32 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน.....	57
4.33 แสดงการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	58
4.34 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านครอบครัว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	59
4.35 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านสุขอนามัย จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	59
4.36 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินจำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	60
4.37 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ด้านการทำงาน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	60

รายการตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.38	
แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพ มอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านสถานภาพ เศรษฐกิจ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	61

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	26

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณภาพชีวิต เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อชีวิตที่ต้องได้รับการตอบสนองจากการกระทำ หรือที่มนุษย์กำหนด สร้างขึ้นและชวนขยายให้ได้มาด้วยตัวเอง นอกจากนั้น ยังเป็นเกณฑ์หรือมาตรฐานที่จะทำให้มนุษย์ได้พัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนา(นิสาร์ตัน ศิลปะเดช, 2539)ให้ดีขึ้นในทุกๆ ด้าน ได้แก่ อาชีพ การศึกษา รายได้ สุขภาพ เป็นต้น ส่งผลให้เกิดพลังสร้างสรรค์ในการใช้ชีวิตประจำวัน ให้เกิดคุณค่าและประโยชน์สูงสุด และคุณภาพชีวิตที่เป็นสุขควรประกอบด้วย การมีสุขภาพจิตดี แจ่มใสเบิกบาน การได้รับความเสมอภาคและโอกาสเท่าเทียมกัน การมีเสรีภาพ มีการศึกษา มีสภาพแวดล้อมที่ดี รวมทั้งปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งผู้คนและธรรมชาติได้ตามสมควร ซึ่งเป็นองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต หรือ คุณภาพชีวิต ก็คือการมีวิถีชีวิตที่มีความสุข (มานพ เอกจริยวงศ์, 2529) การมีระดับความเป็นอยู่ ด้านร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคม และการเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม โดยส่วนใหญ่บุคคลแต่ละบุคคลที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีจะส่งผลต่อสุขภาพใจ สุขภาพกาย และอารมณ์ดีไปด้วย นอกจากนั้น สามารถลดปัญหา เช่น ความเครียด ความวิตกกังวล และทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความสุข มีกำลังใจ ที่จะดำเนินชีวิตต่อไป

ปัจจุบันสังคมไทยกำลังเผชิญกับวิกฤตการณ์ต่างๆ ในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม สภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำลังทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้สภาพสังคมไทยในมีความอ่อนแอ ขาดความมั่นคง ขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้ชีวิตของประชากรที่ขาดคุณภาพส่งผลต่อคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ กำลังคนที่ขาดคุณภาพ ย่อมไม่อาจคาดหวังได้ว่าจะสามารถสร้างสรรค์สิ่งใด ๆ ให้มีคุณภาพได้เพราะตนเองก็ยังอยู่ท่ามกลางชีวิตที่ขาดคุณภาพชีวิตด้วย ดังนั้น สังคมไทยจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคน เนื่องจาก “คน” เป็นทั้งเป้าหมายสุดท้ายที่จะได้รับผลประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนา ขณะเดียวกันเป็นผู้ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อไปสู่เป้าประสงค์ที่ต้องการ จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพคนในทุกด้าน อย่างสมดุล โดยให้ทุกภาคส่วนในสังคม มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการพัฒนาประชากรที่ด้อยคุณภาพให้มีคุณภาพชีวิตสูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อช่วยให้บุคคลและสังคมเกิดความเจริญก้าวหน้า และเกิดความมั่นคงปลอดภัย ซึ่งประเทศไทยได้ใช้คุณภาพชีวิตของประชาชนมาเป็นตัวชี้วัดระดับปัญหาและการพัฒนาของประเทศด้วยเช่นกัน (มัญชรรัตน์ นันเพ็ญสา, 2550)

เมืองหาดใหญ่ จัดเป็นเมืองที่มีความเจริญเติบโตทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การตลาด รวมทั้ง เป็นเมืองอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพราะได้ชื่อว่าเป็นหนึ่งในทรัพยากรการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะทรัพยากรประเภทธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา น้ำตก ชายทะเลและทรัพยากรประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถาน เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นในรูปแบบของการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม และยึดถือปฏิบัติสืบทอดต่อกันมาตลอดจนกิจกรรมต่างๆที่มีผลต่อการดึงดูดให้คนไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวยังพื้นที่แห่งนั้น เป็นศูนย์กลางทางด้านธุรกิจ การสื่อสาร รวมถึงเป็นแหล่งซื้อขายสินค้า มีการตอบสนองเป็นอย่างดีจากภาคเอกชน ประกอบด้วยธุรกิจที่เกี่ยวข้องอีกหลายอย่าง เช่น โรงแรม บาร์ ไนต์คลับ การบริการนำเที่ยว และบริการอื่น ๆ หรืออาจจะไปเที่ยวเดินซื้อของตามสถานที่ต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้เป็นศูนย์กลางของการคมนาคม การศึกษา เศรษฐกิจ การเข้ามาประกอบอาชีพ ทำให้ประชากรเมืองหาดใหญ่ มีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นจากการย้ายถิ่นฐานเพื่อเข้ามาประกอบอาชีพ โดยมีแรงผลักดันหลายด้านเช่นความยากจน การว่างงาน และการแสวงหางานทำเพื่อรายได้ที่ดีกว่า โดยการย้ายถิ่นฐานอาจเป็นการย้ายถิ่นฐานแบบชั่วคราว เพื่อหางานทำตามฤดูกาล หรือย้ายถิ่นฐานแบบถาวร การย้ายถิ่นฐานจึงเป็นสาเหตุหลักของการเติบโตในด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเข้ามาประกอบอาชีพ และการย้ายถิ่นฐาน จากชนบทสู่เมืองเป็นปัญหาสภาพทางเกษตรกรรมเกิดภาวะหนี้สินในภาคเกษตรกรรม ทำให้ต้องกู้เงินมาลงทุน ปัญหาการครอบครองที่ดินทำกินที่มีปริมาณน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนประชากร และทำให้ประชากรชนบทเคลื่อนย้ายเข้าสู่เมืองโดยคาดว่าจะมีโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีกว่าค่าจ้างแรงงานสูงกว่า

มอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จัดเป็นอาชีพที่ผู้คนส่วนใหญ่ในปัจจุบันต้องการใช้บริการเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการคมนาคมที่ค่อนข้างแออัด การจราจรไม่สะดวกเท่าที่ควร รถติดมากขึ้น รถมอเตอร์ไซค์รับจ้างจึงถือเป็นพาหนะที่ให้ความสะดวกในการเดินทางแก่ผู้ใช้บริการในชั่วโมงที่เร่งรีบ ทำให้เป็นอาชีพที่มีอยู่แพร่หลายในปัจจุบัน เนื่องจากรถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่สามารถหาซื้อได้ง่ายในราคาไม่แพงมากนัก ทำให้รถมอเตอร์ไซค์รับจ้างเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ผู้ที่ขับรถมอเตอร์ไซค์รับจ้างจึงได้ยึดเป็นอาชีพ ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ จึงได้เปิดการอบรมคนขับรถมอเตอร์ไซค์รับจ้างให้เข้าใจเรื่องการใช้รถใช้ถนน เพื่อให้คนขับรถมอเตอร์ไซค์รับจ้างเข้าใจกฎจราจร และมารยาทในการขับรถเพื่อความปลอดภัยของผู้ขับขี่ ผู้ใช้บริการ และคนที่ใช้รถใช้ถนน เนื่องจากในอดีต รถมอเตอร์ไซค์รับจ้างเป็นรถรับจ้างนอกระบบหรือนอกกฎหมาย คือ กฎหมายไม่ได้ให้การรับรองหรืออนุญาตให้เป็นรถรับจ้างแต่อย่างใด แต่เมื่อประชาชนนิยมใช้บริการเพิ่มมากขึ้น การเจริญเติบโตของเมืองหาดใหญ่ในทุกๆด้าน ทำให้มีการเปิดอบรม และเพื่อให้การช่วยเหลือผู้มียาได้น้อย และคนว่างงานมีงานทำ โดยเฉพาะรถมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ในช่วงปี2549-2553 มีจำนวนประมาณ1,864 คัน188 คิว (สำนักงานขนส่ง จังหวัดสงขลา, 2554)

ผู้วิจัยจึงศึกษา เนื่องจากเป็นเรื่องที่น่าศึกษาในด้านคุณภาพชีวิตเป็นอย่างยิ่ง เพราะอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างเป็นอาชีพที่คนส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ยึดเป็นอาชีพอย่างแพร่หลาย ทำให้คุณภาพชีวิตไม่ว่าจะเป็นสุขภาพกาย สุขภาพใจ มีปัญหา เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนและต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงให้ทันยุคของโลกโลกาภิวัตน์ ทำให้คุณภาพชีวิตต่ำลง จึงควรมีการวางแผนและกำหนดแนวทางปฏิบัติ พร้อมทั้งหาวิธีการที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมและปรับปรุงให้คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างมีคุณภาพที่ดีและมีความต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ให้ทราบถึงปัญหาหรือข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปวางแผนปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง
2. ใช้เป็นข้อมูลในการนำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปกำหนดนโยบายในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง
3. ใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาคุณภาพชีวิตผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยการใช้แบบสอบถามแจกกับผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ดังนี้

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานขนส่ง จังหวัดสงขลา และมีพื้นที่การทำงานในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จำนวน 1,864 คน (สำนักงานขนส่ง จังหวัดสงขลา, 2554)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ที่นครหาดใหญ่ จำนวน 330 คน โดยมีหลักการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.2.1 โดยจะเลือกมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่จดทะเบียนกับสำนักงานขนส่ง จังหวัดสงขลา และมีพื้นที่การทำงานในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่

1.2.2 เป็นผู้ขับขี่มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ที่ผ่านการอบรมในเรื่องการขับขี่มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ว่าด้วย การใช้รถใช้ถนนและการให้บริการประชาชน จากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร

1.2.3 เป็นผู้ขับขี่มอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ซึ่งอยู่ที่ควมเดิมมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

2. ด้านเนื้อหา

โดยศึกษาคุณภาพชีวิตตามแนวความคิดเอสแคป (ESCAP) และนิพนธ์ พัวพงศกร ประกอบด้วย 6 ด้านคือ

2.1 ด้านที่อยู่อาศัย ประกอบไปด้วยเรื่อง ขนาดที่พักอาศัยมีความสะดวกสบาย เช่น ไม้แออัด มีต้นไม้ร่มรื่นเป็นต้น ที่พักมีความสะอาดเป็นระเบียบและถูกสุขลักษณะ ที่พักมีสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่มีมลภาวะ เช่น มีกลิ่นเหม็น มีน้ำท่วมขัง สกปรก และฝุ่นละออง ที่พักปราศจากเสียงดังรบกวน รวมทั้งมีอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น พัดลม โทรทัศน์ เป็นต้น

2.2 ด้านครอบครัว ประกอบไปด้วยเรื่องการมีเวลาอยู่ร่วมกันกับครอบครัว มีความสามารถจัดการกับปัญหาในครอบครัว มีการวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคต ให้ความใส่ใจในสุขภาพของสมาชิกของครอบครัว รวมทั้งมีวิธีการที่ดีในการตัดสินใจแก้ปัญหาของครอบครัว และเปิดโอกาสให้สมาชิกในครอบครัวได้แสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งได้ และเมื่อมีปัญหาสมาชิกในครอบครัวของท่านร่วมกันรับรู้และช่วยกันแก้ไขปัญหา หากมีปัญหาครอบครัวมีการปรึกษาหารือกันและร่วมกันตัดสินใจ และพร้อมที่จะรับฟังปัญหาของครอบครัว รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวให้กำลังใจซึ่งกันและกันเมื่อครอบครัวเกิดปัญหา

2.3 ด้านสุขอนามัย ประกอบไปด้วยเรื่องสุขภาพที่ดี เช่น ร่างกายแข็งแรง ไม่มีโรคประจำตัว มีเวลานอนหลับไม่น้อยกว่าวันละ 6-8 ชั่วโมง ออกกำลังกายสม่ำเสมอทุกวัน ตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุกปี ได้รับความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคต่างๆ หากเจ็บป่วยฉุกเฉินท่านจะได้รับการรักษาพยาบาลอย่างเหมาะสม เวลาที่มีความเครียดท่านมีวิธีการผ่อนคลายความเครียดที่เหมาะสม

2.4 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประกอบไปด้วยเรื่อง ที่พักไม่อยู่ใกล้แหล่งมั่วสุม อบายมุข หรือสิ่งผิดกฎหมายต่างๆ ไม่มีความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นกับตัวเองจากบุคคลภายนอก ไม่มีความกังวลต่อการสูญเสีย และสูญหาย ของทรัพย์สิน มีโอกาสน้อยที่จะได้รับอันตรายจากการทำงาน รวมทั้งที่พักมีระบบดูแลความปลอดภัยอย่างดี

2.5 ด้านการทำงาน ประกอบไปด้วยเรื่อง การทำงานไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตของครอบครัว ได้รับการช่วยเหลือจากผู้ร่วมงานในการทำงานเป็นอย่างดี การได้รับรายได้ ค่าตอบแทนที่ยุติธรรม พอใจกับเวลาในการทำงาน มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน มีอิสระในการทำงานด้วยตนเองได้ และสามารถแบ่งเวลาสำหรับตนเอง การทำงาน ครอบครัว และกิจกรรมอื่นๆ อย่างเหมาะสม และทำงานด้วยความกระตือรือร้นเต็มใจ สนุกกับงาน รวมทั้งอยากทำงานในปัจจุบันนี้ต่อไปเรื่อยๆ โดยไม่รู้สึกเบื่อหน่าย

2.6 ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ประกอบไปด้วยเรื่อง รายได้ที่ได้รับเหมาะสมกับงานที่ทำอยู่ รายได้ ค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่ได้รับเหมาะสม กับค่าครองชีพในปัจจุบัน และต้องการรายได้พิเศษอื่นๆ เนื่องจากรายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอ รวมทั้งได้รับรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่จำเป็น

นิยามศัพท์เฉพาะ

มอเตอร์ไซค์รับจ้างที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานขนส่ง หมายถึง อาชีพรับส่งผู้โดยสารโดยรถจักรยานยนต์และมีพื้นที่การทำงานในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ให้บริการด้านความสะดวกเกี่ยวกับการบริการด้านการขนส่งผู้โดยสารตามสถานที่ต่างๆ การบริการส่งของ การบริการจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ เป็นต้น โดยมากจะพบว่าผู้ประกอบการอาชีพสวมเสื้อกั๊กที่มีสีสะดุดตาหรือเรียกว่า เสื้อวิน

คุณภาพชีวิต หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ในด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ

- **ด้านที่อยู่อาศัย** หมายถึง ที่อยู่อาศัยที่เป็นความต้องการด้านสังคม ซึ่งจำเป็น ต่อการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้สมาชิกในครอบครัวมีที่ปกป้องคุ้มกันและเกิดความมั่นคง

- **ด้านครอบครัว** หมายถึง สภาพของสัมพันธภาพภายในครอบครัวของบุคคลประกอบด้วย ความสุขในครอบครัว ภาวะสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว บุตร และความสัมพันธ์กับผู้สมรส

- **ด้านสุขอนามัย** หมายถึง ความแข็งแรงของสุขภาพร่างกาย และการออกกำลังกายซึ่งรวมทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ทำให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- **ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน** หมายถึง การได้รับความปลอดภัยจากภัยอันตราย เช่น มีหลักประกันชีวิต หลักประกันสังคม เป็นต้น

- **ด้านการทำงาน** หมายถึง การทำงานที่มีความรักต่ออาชีพ ความมีน้ำใจ ความซื่อสัตย์ ความสามารถ และประสิทธิภาพ การมีอิสระในการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นความสำคัญที่เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความสามารถ ความคิด ในการทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และรวมถึงความปลอดภัยด้านกายภาพ ความปลอดภัยด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัยจากการบาดเจ็บในการทำงาน เป็นต้น

- **ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ** หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับความเพียงพอของรายได้ การใช้จ่าย การออม และ ความยากจน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาคุณภาพชีวิตผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนเอกสาร แนวคิด รวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางกรอบแนวคิด และให้มีความครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมี แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

- 2.1. บริบทมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
- 2.2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต
 - 2.2.1 ความหมายของคุณภาพชีวิต
 - 2.2.2 องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต
 - 2.2.3 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต
- 2.3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1. บริบทมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

มอเตอร์ไซค์รับจ้าง เป็นอาชีพที่หลายคนรู้จักเป็นอย่างดี และได้กลายมาเป็นอาชีพอิสระของคนจำนวนมากทั่วประเทศ “มอเตอร์ไซค์รับจ้าง” ไม่ได้จำกัดบทบาทอยู่แค่การให้บริการผู้โดยสารเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทช่วยรับส่งสินค้า เอกสาร อาหาร หรืออะไรก็ตามที่ลูกค้าต้องการ บางครั้งก็ช่วยไปจ่ายบิลค่าบริการต่างๆ หรือแม้กระทั่งถือเงินหลายหมื่นบาทของผู้ใช้บริการไปฝากธนาคาร ซึ่งแสดงถึงความไว้วางใจระหว่างลูกค้ากับมอเตอร์ไซค์รับจ้าง และเป็นบริการขนส่งที่สามารถเข้าไปเสริมในส่วนที่ระบบขนส่งหลักเข้าไปไม่ถึงประชาชน โดยทำหน้าที่ ป้อนผู้โดยสารเข้าสู่ระบบขนส่งหลักๆ ไม่ว่าจะเป็นรถประจำทาง รถสองแถว เช่น นั่งมอเตอร์ไซค์ออกจากบ้านเพื่อมารอขึ้นรถสองแถวที่ปากซอย เป็นต้น

อาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างมีฐานะเป็น “แรงงานนอกระบบ” หรืออยู่ในภาค “เศรษฐกิจนอกระบบ” เรียกว่า ไม่อยู่ในระบบเศรษฐกิจของทางการ ไม่ปรากฏรายได้ที่จะนำมาคำนวณเก็บภาษีรวมถึงผู้ประกอบอาชีพขับมอเตอร์ไซค์ ก็ไม่อยู่ในระบบสวัสดิการแรงงาน

“มอเตอร์ไซค์รับจ้าง” ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นคนหลากหลายวัย ใส่เสื้อกั๊กสีสะดุดตา ขับมอเตอร์ไซค์พาคนซ้อนท้ายโฉบเฉี่ยวลัดเลาะไปตามทางเส้นเล็กเส้นน้อย เป็นที่รู้กันว่าหากต้องการประหยัดเวลา มอเตอร์ไซค์รับจ้างไม่เคยทำให้ผิดหวัง เมื่อเกิดเหตุไฟไหม้

หรือเหตุฉุกเฉินต่างๆ ที่ไม่ใหญ่โตนัก หลายคนเรียกมอเตอร์ไซค์รับจ้างก่อนเรียกตำรวจ เพราะคนกลุ่มนี้เดินทางอย่างรวดเร็ว และมอเตอร์ไซค์รับจ้างยังอยู่ในฐานะตัวเชื่อม นั่นคือ แม้จะมาจากสังคมชนบท แต่ก็สามารถสร้างความสัมพันธ์กับชนชั้นกลางและชนชั้นสูง ผ่านการให้บริการ ทั้งการโดยสารหรือการขนส่งต่างๆ ในบางครั้งมอเตอร์ไซค์รับจ้างสามารถเข้าออกในละแวกที่อยู่อาศัย หรือที่ทำงานของคนในพื้นที่ และแม้จะไม่มีอำนาจจากสาธารณะ แต่มอเตอร์ไซค์รับจ้างก็สามารถใช้ความสัมพันธ์ที่มีกับคนในสังคมสร้างอำนาจได้ และจะเป็นประโยชน์อย่างมาก และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนเหล่านี้ให้ดีขึ้น ทั้งในด้านสวัสดิการ ความปลอดภัย ประกันภัย ความสามารถในการประกอบอาชีพ การกำกับควบคุมดูแลที่ดี และจดทะเบียนมอเตอร์ไซค์รับจ้าง รัฐบาลควรจะใช้โอกาสนี้ในการพัฒนาบริการขนส่งประเภทมอเตอร์ไซค์รับจ้างให้มีคุณภาพและความปลอดภัยสำหรับผู้ใช้บริการมากกว่า

ในปัจจุบันด้านคุณภาพบริการและราคา ทำอย่างไรให้มอเตอร์ไซค์รับจ้างจะต้องพัฒนาคุณภาพบริการของตนเองให้เป็นที่ประทับใจของผู้บริโภค ไม่ว่าจะเป็นการจับขี่ การพูดจา การมีใจบริการ สุภาพ คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ ทำอย่างไรให้ผู้บริโภคได้รับบริการที่มีมาตรฐานด้านราคา ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบในชั่วโมงเร่งด่วน หรือในสถานการณ์คับขัน และทำอย่างไรจึงจะมีการออกแบบ หรือพัฒนาที่นั่งที่ป้องกันดูแลความปลอดภัยของคนซ้อนมอเตอร์ไซค์รับจ้างให้ดีกว่ามอเตอร์ไซค์ทั่วไป เช่น อาจจะมีที่จับหลังคนขับ หรือมีที่กันระหว่างคนขับกับคนซ้อน ทำอย่างไรให้ผู้ประกอบการอาชีพขับมอเตอร์ไซค์รับจ้าง สามารถจะมีบทบาทที่ภาคภูมิใจในการเป็นพลเมืองดี ช่วยเป็นหูเป็นตา หรือมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความเรียบร้อยของบ้านเมืองได้ด้วย เรื่องนี้ ถ้ารัฐบาลทำสำเร็จ น่าจะเป็นผลงานชิ้นสำคัญที่ทั้งผู้ให้บริการ คนขับมอเตอร์ไซค์ คนใช้รถ ใช้ถนน ตลอดจนประชาชนทั่วไป ต่างก็มีส่วนได้รับประโยชน์ร่วมกัน

2.2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

2.2.1 ความหมายของคุณภาพชีวิต

ปัจจุบันความหมายของคุณภาพชีวิตได้มีนักปราชญ์หลายท่านได้ให้คำนิยามและคำจำกัดความไว้มากมายแต่ยังไม่มีคำนิยามที่ไม่แน่นอน โดยนักปราชญ์แต่ละท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2540, 12) ได้ให้ความหมายคุณภาพชีวิตว่า คุณภาพชีวิต คือการดำรงชีวิตของมนุษย์ในระดับที่เหมาะสมตามความจำเป็นพื้นฐานในสังคมหนึ่ง ในช่วงเวลาหนึ่งๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพื้นฐานที่เหมาะสมอย่าง

น้อยก็น่าจะมีอาหารที่เพียงพอ มีเครื่องนุ่งห่มมีที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม มีสุขภาพกายและจิตใจดี ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งได้รับการบริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อประกอบการดำรงชีพอย่างยุติธรรม

ชาลัชย จันทรแจ่ม (2542, 6) ได้นิยามคุณภาพชีวิตที่ดี หมายถึง การที่ปัจเจกบุคคลได้รับการตอบสนอง ปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต มีสุขภาพกายและใจที่สมบูรณ์มีความพึงพอใจกับสภาพความเป็นอยู่ สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องทรงธรรม ไม่สร้างปัญหาหรือเป็นภาระให้แก่ผู้อื่น ภายใต้อสภาพแวดล้อมทั้งในระดับใกล้ตัว และโครงสร้างใหญ่ของสังคม ซึ่งเอื้อให้บุคคลสามารถบำเพ็ญตน เพื่อชุมชนหรือสังคมส่วนรวมได้

วาสิณี พงศ์ชินฤทธิ์ (2540, 16) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตว่า ชีวิตที่เป็นสุข มีความสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจมีชีวิตอยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อมที่ดี มีการพักผ่อนหย่อนใจที่เพียงพอ มีความพร้อมและสามารถที่จะดำรงสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและค่านิยมทางสังคม สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และปัญหาที่สลับซับซ้อนได้ และสามารถดำเนินวิธีการที่ชอบธรรมเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนพึงประสงค์ ภายใต้อเครื่องมือและทรัพยากรที่มีอยู่

ประยูทธ สุวรรณโกตา (2532, 36) ได้สรุปความหมายของคุณภาพของชีวิตไว้ว่า “คุณภาพชีวิต” หมายถึง ระดับสภาพการดำรงชีวิตของมนุษย์ ตามองค์ประกอบของชีวิตอันได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคม ความคิด และจิตใจ ซึ่งจะต้องอยู่ในระดับกลาง ตามลักษณะและสภาพที่ควรจะเป็นได้ในแต่ละบุคคล ดังที่เรียกกันว่า ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ส่วนการที่มนุษย์จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เป็นองค์ประกอบอีกมากมาย และองค์ประกอบเหล่านั้นจะมีความสำคัญมากน้อยแตกต่างกันออกไปตามทัศนคติของผู้มองแต่ละคนหรือแต่ละสังคม

พัฒนิน กิตติพราภรณ์ (2531, 52) ให้คำจำกัดความของคำว่าคุณภาพชีวิต ชีวิตที่มีคุณภาพ คือ ชีวิตที่มีความสุข ความสุขนี้ได้เกิดจาก (1) ความสุขทางกาย หมายถึง ความเป็นอยู่ที่ดี อาทิเช่น มีที่อยู่อาศัยที่ดี มีสุขภาพ และ health care ที่ดี มีสาธารณูปโภค เช่นการคมนาคมที่ดี มีสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น น้ำ อากาศบริสุทธิ์ และยังรวมไปถึงการพักผ่อนและสันทนาการที่ดีตามสมควรอีกด้วย (2) ความสุขทางใจได้มาจากการรู้จัก ความพอดี ความพอใจในสภาพที่เป็นอยู่ การมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความรักความอบอุ่นผูกพันในครอบครัวและเพื่อนมนุษย์มีความอดทนเสียสละทำประโยชน์แก่สังคม

ณรงค์ศักดิ์ ตะละภักุ และคนอื่นๆ (2535, 10) ให้ความหมายว่า คุณภาพชีวิต หมายถึงการมีชีวิตที่พัฒนาไปเป็นผู้ใหญ่ที่พึ่งตนเองได้อย่างมีทิศทาง สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและทำให้ผู้อื่นเป็นสุขด้วย

ชัยยะ วิหคเหิร (2534, 34) ให้ความหมายของคุณภาพชีวิต หมายถึง การได้รับ ปัจจัยสี่ในระดับที่พอเพียง กล่าวคือ มีอาหารบริโภคเพียงพอ ที่จะทำให้ร่างกายเจริญเติบโตแข็งแรง และปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีเครื่องนุ่งห่มให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย มีที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมกับ สภาพแวดล้อม ถูกสุขลักษณะ และมียารักษาโรคในยามเจ็บป่วย

พวงรัตน์ บุญญานุกรักษ์ (2531, 7) กล่าวว่า คุณภาพชีวิตเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับ แต่ละคน ในลักษณะของความรู้สึกพอใจในสภาพที่ตนเองมีอยู่เป็นอยู่ ได้รับอยู่ และปฏิบัติอยู่เป็น ประจำวัน ในแต่ละคนจะมีความพอใจแตกต่างกัน

สุพรรณิ ไชยอำพร และสนิท สมัครการ (2534, 12) ได้ให้นิยามปฏิบัติการว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง สภาพการดำรงชีวิตในสังคมที่เจ้าของชีวิตมีความพึงพอใจในช่วงเวลาหนึ่ง และความพึงพอใจนี้สามารถวัดหรือประเมินได้ทั้งทางด้านจิตใจและวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการดำรงชีวิตในช่วงเวลานั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของส่วนตัวหรือของสังคมก็ตาม

พัชรภรณ์ คนกล้า (2547, 8) ให้ความหมายว่าคุณภาพชีวิต หมายถึงการมีชีวิตที่ สมบูรณ์ในแง่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งเกิดจากการให้ความสำคัญและความพึงพอใจต่อ องค์ประกอบต่าง ๆ ตามสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ เป็นอยู่ หรือได้รับอยู่ ด้วยการรับรู้และ ตัดสินใจของมนุษย์ในช่วงเวลาหนึ่ง สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและสภาพการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไป

อานวย ไกรสงคราม (2538, 8) กล่าวว่า คุณภาพชีวิตคือ ชีวิตที่มีความสุข ชีวิตที่ สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทั้งสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และ สิ่งแวดล้อมทางสังคม และสามารถปรับธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับตัวเองโดยไม่ เบียดเบียนธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและสังคม ไม่เบียดเบียนผู้อื่น กล่าวสั้น ๆ คือ การเรียนรู้ธรรมชาติ จนปรับตัวเองและธรรมชาติให้เข้ากันได้โดยไม่เบียดเบียนกัน

ยูเนสโก (UNESCO อ้างถึงใน สุวดี อานูวงษ์วิวัฒน์, 2544) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตไว้ว่า คุณภาพชีวิตเป็นความรู้สึกของการอยู่อย่างพอใจต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของชีวิต ที่มีส่วนสำคัญมากที่สุดของบุคคล สรุปได้ว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง การดำรงชีวิตอยู่ใน สภาพแวดล้อมที่ดีมีความสุข มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมและสังคมที่ตนอยู่ได้อย่างดี ขณะเดียวกันก็สามารถเผชิญปัญหาต่าง ๆ ได้อย่าง เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้ศักยภาพส่วนบุคคลสร้างสรรค์พัฒนาตนเองและสังคมให้อยู่ร่วมกัน ได้อย่างสันติสุข ซึ่งดูได้จาก

1. รายได้ของครอบครัวที่พอเพียงแก่การดำรงชีพขั้นต้น
2. การมีงานทำที่เพียงพอแก่การยังชีพ
3. การศึกษาและอัตราการเรียนรู้หนังสือของประชาชน
4. โอกาสการมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ

จากการศึกษาความหมายของคำว่าคุณภาพชีวิต สามารถสรุปได้ว่าคุณภาพชีวิต คือ ระดับสภาพการมีชีวิตที่ดี ความพึงพอใจกับสภาพความเป็นอยู่ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจและการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรมตามลักษณะและสภาพที่ควรจะเป็นไปได้ในแต่ละบุคคล และการพัฒนาคนให้มีชีวิตที่ดีนั้น ควรเน้นการพัฒนาเป็นองค์รวมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม อีกทั้งพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

2.2.2 องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต

ยูเนสโก (UNESCO อ้างถึงใน สุวดี อานุนงษ์วิวัฒน์, 2544) กำหนดคุณภาพชีวิตดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 5 ประการ ดังนี้

1. มาตรฐานการครองชีพ (standard of living) พิจารณาได้จาก รายได้ต่อบุคคล สุขภาพ การศึกษา ที่อยู่อาศัย การสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น
2. การเปลี่ยนแปลงของประชากร (population dynamics) ในเรื่องโครงสร้างทางอายุและเพศ อัตราการเติบโตของประชากร อัตราการเกิด อัตราการตาย การย้ายถิ่น เป็นต้น
3. ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม (socio-cultural factors) พิจารณาจากระบบสังคมค่านิยมทางศาสนา ค่านิยมทางวัฒนธรรม และชีวิตความเป็นอยู่ เป็นต้น
4. กระบวนการพัฒนา (process of development) พิจารณาจากลำดับความสำคัญของการพัฒนาประสิทธิภาพ และความสามารถของบุคคล การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การค้า
5. ทรัพยากร (resources) ได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ธรรมชาติ อาหาร เงินทุน ตลอดจนเทคโนโลยีต่างๆ

แคมป์เบลล์ (Campbell อ้างถึงใน สุวดี อานุนงษ์วิวัฒน์, 2544) เสนอองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตว่ามี 3 ด้าน คือ

1. ด้านกายภาพ ประกอบด้วยปัจจัยด้านมลภาวะความหนาแน่นของประชากร และสถานที่อยู่อาศัย

2. ด้านสังคม ประกอบด้วยปัจจัยด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ของครอบครัว

3. ด้านจิตวิทยา ประกอบด้วยปัจจัยด้านความพอใจ ความสำเร็จ ความผิดหวัง และความคับข้องใจในชีวิต

เวกเนอร์ (Wegner อ้างถึงใน สุวดี อานวงษ์วิวัฒน์, 2544) ได้กำหนดตัวแปรคุณภาพชีวิตไว้ 9 ด้าน ได้แก่

1. ความสามารถในการกระทำการกิจประจำวัน
2. การรับรู้สภาพภายนอก
3. การปฏิบัติกิจกรรมด้านสังคม
4. การใช้สติปัญญา
5. ความรู้สึกด้านอารมณ์
6. สถานภาพทางเศรษฐกิจ
7. สถานภาพทางสุขภาพ
8. ความเป็นอยู่ที่ดี
9. ความพึงพอใจในชีวิต

นิพนธ์ พัวพงศกร (อ้างถึงใน ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ และเพ็ญจันทร์ ประดับมุข, 2535: 11) กล่าวถึงองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต จำแนกตามความต้องการด้านต่าง ๆ ของชีวิต 6 ด้าน คือ

1. ด้านร่างกาย ได้แก่ ปัจจัยสี่ สุขภาพอนามัย พลังงาน การอ้อมทรัพย์ สิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัว และในการประกอบอาชีพ

2. ด้านอารมณ์ ได้แก่ การพักผ่อนหย่อนใจที่มีคุณภาพ ประโยชน์ ความนิยมชมชอบในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ความสัมพันธ์ที่อบอุ่นในครอบครัวและในชุมชน ความรักและความเป็นเจ้าของที่มีต่อหมู่คณะ

3. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ภาวะแวดล้อมที่บริสุทธิ์ สะอาด และเป็นระเบียบปราศจากมลภาวะในดิน น้ำ อากาศ และเสียง มีทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และการคมนาคมที่มีความสะดวก

4. สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม ได้แก่โอกาสในการศึกษาและประกอบอาชีพที่เท่าเทียมกันการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การปกครองที่ให้สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค ความเป็นธรรมในสังคม ความร่วมมือร่วมใจในชุมชน ความเป็นระเบียบวินัย ความเห็นอกเห็นใจ ค่านิยมที่สอดคล้องกับหลักธรรมในศาสนา

5. ด้านความคิด ได้แก่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโลก ชีวิตและชุมชน การศึกษาวิชาชีพความสามารถในการป้องกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของตนเอง ครอบครัว และชุมชน การเป็นที่ยอมรับในชุมชน การสร้างความสำเร็จด้วยตนเอง การยอมรับตัวเอง และการมีเป้าหมายในชีวิตที่เหมาะสม

6. ด้านจิตใจ ได้แก่ การมีคุณธรรมในส่วนตัวและในสังคม เช่น ความซื่อสัตย์ สุจริตเมตตา กรุณา ช่วยเหลือเกื้อกูล กตัญญูกตเวที ความจงรักภักดีต่อชาติ ความศรัทธาในศาสนา ความเสียสละ และการละเว้นจากอบายมุข

ประภาพร จินันทุยา (2536, 47) จำแนกองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตเป็น 5 ด้านคือ

1. สถานภาพทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย การรับรู้เกี่ยวกับความเพียงพอของรายได้และทรัพย์สิน

2. สุขภาพ ประกอบด้วย การรับรู้เกี่ยวกับภาวะสุขภาพทางด้านร่างกายและจิตใจ

3. สภาพแวดล้อม ประกอบด้วย การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่แวดล้อมตน ซึ่งได้แก่ญาติมิตรเพื่อนร่วมรุ่น สมาชิกในครอบครัว สถานที่อยู่อาศัย และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

4. การพึ่งพาตนเอง ประกอบด้วย การรับรู้เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง และความรู้สึกลงใจในการพึ่งพาผู้อื่น

5. การทำกิจกรรม ประกอบด้วยการรับรู้เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมภายในครอบครัว และกิจกรรมเพื่อการพักผ่อน เย็นใจ เลหาวิช (2520, 12) เสนอว่าองค์ประกอบที่จะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิต ส่วนที่จำเป็นระดับพื้นฐานที่ทำให้พอมีชีวิตอยู่ได้ คือ มีพอกปัจจัยสี่อย่างเพียงพอ มีสุขภาพแข็งแรงมีความมั่นคงและอิสระ ส่วนที่จำเป็นต่อการเพิ่มคุณภาพชีวิตเพื่อที่จะทำให้อยู่ดีขึ้น คือ มีค่านิยมที่เหมาะสม มีอุดมการณ์ของชีวิต มีชีวิตกลมกลืนกับครอบครัว ชุมชน และสิ่งแวดล้อม

เฟอร์แรนส์ และ เพาเวอร์ (Ferrans and Powers, 1978, p. 29 – 38 อ้างถึงใน สุวดี อานุนย์วิวัฒน์, 2544) ได้วิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ขององค์ประกอบของคุณภาพชีวิตของ George และ Bearson แล้วจึงได้สรุปองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตเป็น 4 องค์ประกอบ คือ

1. ด้านสุขภาพและหน้าที่ (Health and Functioning) เกี่ยวกับ สถานภาพของร่างกายและความสามารถในหน้าที่ที่จะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมประจำวัน และการแสดงออกทางบทบาทสังคม ประกอบด้วย สุขภาพของตนเอง ความเครียด การดูแลสุขภาพ การพึ่งพาตนเองทางด้านร่างกาย เพศสัมพันธ์ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว การบำเพ็ญประโยชน์กิจกรรมในยามว่าง ความสามารถในการเดินทาง การสร้างความสุขในวัยสูงอายุ และการมีอายุยืน

2. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ (Social economic) เป็นสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของบุคคล เพราะบุคคลต้องอยู่ร่วมกันในสังคม ต้องการเพื่อนช่วยแนะแนวทางแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน ต้องการกำลังใจ การได้รับการเชื่อถือไว้วางใจ ต้องการบ้านอยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งมีงานทำ และมีเงินใช้ในการดำรงชีวิต ประกอบด้วย มาตรฐานการดำรงชีวิต การพึ่งพาตนเองด้านการเงิน ที่พักอาศัย การทำงาน เพื่อน เพื่อนบ้าน สภาพการณ์ของบ้านเมือง การได้รับการสนับสนุนทางจิตใจ และการศึกษา

3. ด้านจิตใจและวิญญาณ (Psychological/Spiritual) เป็นสภาพของการรับรู้การตอบสนองทางอารมณ์ หรือทางวิญญาณ ต่อสิ่งเร้าที่มากกระทบในชีวิต ประกอบด้วย ความพอใจในชีวิต ความสุขทั่วไป ความพอใจในตนเอง จุดมุ่งหมายในชีวิต ความสงบสุขของจิตใจความศรัทธาในศาสนา และรูปร่างหน้าตาของตน

4. ด้านครอบครัว (Family) เป็นสภาพของสัมพันธภาพภายในครอบครัวของบุคคลประกอบด้วย ความสุขในครอบครัว ภาวะสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว บุตร และความสัมพันธ์กับผู้สมรส

พัชรภรณ์ คนกล้า (2547, 8) สรุปไว้ว่า องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตมักเกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน สถานที่อยู่อาศัย เศรษฐกิจสภาพแวดล้อมที่ตนอาศัยอยู่ เป็นต้น

จากการศึกษาแนวคิดของคุณภาพชีวิตในมิติต่างๆ ที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตซึ่งพอสรุปเป็นองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต ควรประกอบด้วย ความสุข ความสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ รวมถึงสภาพแวดล้อม สังคม และการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งอันเป็นที่พึงพอใจของแต่ละบุคคล

2.2.3. ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต

ประชาชนย่อมมีความต้องการคุณภาพชีวิตระดับหนึ่งที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตการมีเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพชีวิต จะช่วยให้เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคลได้ว่าตนเองมีคุณภาพชีวิตหรือไม่ ระดับใด แนวคิดเกี่ยวกับตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต ได้มีนักวิชาการ นักคิดนักวิจัยและหน่วยงานได้ทำการศึกษาเรื่องนี้ไว้หลากหลายทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค หรือในระดับประเทศและในระดับครอบครัว ดังต่อไปนี้

องค์การความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development : OECD) (Unesco, 1978, p. 89) ได้วัดความเป็นอยู่ที่ดีของประเทศต่างๆ โดยใช้ดัชนีชี้วัด 8 ด้านคือ

1. สุขภาพ
2. การพัฒนาของปัจเจกบุคคลโดยการเรียนรู้
3. การจ้างงานและคุณภาพชีวิตในการทำงาน
4. เวลาและการใช้เวลาว่าง
5. ความต้องการในเรื่องสินค้าและบริการ
6. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (บ้านของประชากร ประโยชน์ที่ประชากร ได้รับจากการจัดการสิ่งแวดล้อม)
7. ความปลอดภัยของบุคคลและการบริการกระบวนการยุติธรรม
8. โอกาสทางสังคมและความไม่เสมอภาค

เอสแคป (ESCAP, 1990, pp. 9-12) แนวคิดการวัดคุณภาพชีวิตขององค์การเอสแคป ได้มีการปรับปรุงตลอดมา ล่าสุดได้มีการกำหนดตัวแปรหลัก 7 ตัว แยกเป็นตัวชี้วัดรวม 28 ตัวได้แก่

1. ความมั่นคงปลอดภัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ การใช้จ่าย การออม และ ความยากจน
2. สุขภาพ ได้แก่ อายุขัยเฉลี่ย การเป็นโรค การตาย โภชนาการ ภัยพิบัติ หรือความหายนะ
3. ชีวิตด้านการใช้สติปัญญา ได้แก่ การอ่านออกเขียนได้ การศึกษานอกโรงเรียน การเรียนรู้ตลอดชีวิต เจริญวัฒนธรรม ด้านการใช้หลักเหตุผล
4. ชีวิตการทำงาน ได้แก่ การว่างงาน อุบัติเหตุจากการทำงาน ความขัดแย้งทางอุตสาหกรรม สภาพการทำงาน

5. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ที่อยู่อาศัย โครงสร้างพื้นฐานในการคมนาคม และการติดต่อสื่อสาร สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

6. ชีวิตครอบครัว ได้แก่ เด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่ และความแตกแยกในครอบครัว

7. ชีวิตในชุมชน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในสังคม การมีส่วนร่วมทางการเมือง ความวุ่นวายในชุมชน อัตราการเกิดอาชญากรรม

เครื่องชี้วัดจัดทำเป็นแนวทางขององค์การสหประชาชาติ (United Nation – Guidelines อ้างถึงใน สุวดี อานวนษ์วิวัฒน์, 2544)มีดังต่อไปนี้ คือ

1. ประชากร
2. การตั้งครอบครัว
3. การเรียนรู้และการบริการสังคม
4. กิจกรรมเพื่อการมีรายได้และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
5. การกระจายรายได้ การบริโภคและการออม
6. ความมั่นคงทางสังคม และการบริการทางด้านสวัสดิการ
7. สุขภาพ บริการด้านสุขภาพ และการใช้บริการสุขภาพ
8. ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม
9. ระเบียบสังคม และความปลอดภัย

สุพรรณิ ไชยอำพร และสนธิ สมัครงการ (2534, 148 – 158) ได้กล่าวถึงตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตของคนไทยใน 13 ด้าน คือ

1. ครอบครัว ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว สิ่งแวดล้อมภายใน และภายนอกครอบครัว รวมถึงความสะดวกในการเดินทางไปที่ยื่น

2. สังคม ประกอบด้วย ความสัมพันธ์กับเพื่อน เพื่อนบ้าน ผู้คุ้นเคย การมีส่วนร่วมในสโมสร องค์กร สังคม ความสะดวกสบายในการพบปะสังสรรค์

3. การงาน ประกอบด้วย ความมั่นคง ความอิสระ โอกาสในการแสดงความสามารถ โอกาสที่จะก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน รวมทั้งค่าตอบแทน นอกจากนี้ยังรวมถึงความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมงานและสภาพของที่ทำงาน

4. สุขภาพอนามัย ประกอบด้วย ความแข็งแรงของสุขภาพร่างกาย และการออกกำลังกาย

5. เวลาว่างและพักผ่อนหย่อนใจ ประกอบด้วย การใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬา ทำงานอดิเรก ชมรายการบันเทิงต่าง ๆ และความสะดวกในการเดินทางไปพักผ่อนหย่อนใจ

6. ความเชื่อศาสนา ประกอบด้วย เสรีภาพในการนับถือ การประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ความศรัทธาต่อหลักธรรมทางศาสนา และการปฏิบัติธรรมของสงฆ์

7. ตนเอง ประกอบด้วย ความภาคภูมิใจในตัวเอง เกี่ยวกับความสำเร็จในชีวิต ทางด้านการทำงาน การศึกษา และความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นรวมทั้งความเชื่อมั่นในตนเอง

8. สาธารณสุข ประกอบด้วย การให้บริการสถานพยาบาล ความสามารถของแพทย์และพยาบาล

9. การบริโภคสินค้าและการบริการต่างๆ ประกอบด้วย ความหลากหลายของสินค้าคุณภาพสินค้า ราคาสินค้า และการให้บริการร้านค้า

10. ทรัพย์สิน ประกอบด้วย บ้าน เฟอร์นิเจอร์ สิ่งอำนวยความสะดวกในบ้าน ยานพาหนะเครื่องแต่งกาย และเครื่องประดับต่าง ๆ

11. ท้องถิ่น ประกอบด้วย การให้บริการของชุมชนทางด้านสาธารณสุข สาธารณภัยสาธารณูปโภค การศึกษา การขนส่ง และสวัสดิการอื่น ๆ

12. รัฐบาลไทย ประกอบด้วย นโยบายและการบริหารงานด้านเศรษฐกิจ สังคม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

13. ชีวิตในเมืองไทย ประกอบด้วย สิทธิพื้นฐานในการได้รับข่าวสารความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความยุติธรรมในกระบวนการยุติธรรม คุณภาพการศึกษาการเลือกสถานะในสังคม การอนุรักษ์สภาพแวดล้อมธรรมชาติ

วอลแลนซ์ (Wallance, 1974) เขียนไว้ในหนังสือ "Identific of Quality of Life Indicators for Use in Family Planning Programs" เสนอประเมินคุณภาพชีวิตประกอบด้วย

1. มีสุขภาพและสวัสดิการ
2. มีการติดต่อสื่อสารกันในสภาพสิ่งแวดล้อมของตน
3. เป็นทรัพยากรมนุษย์
4. สามารถติดต่อกับบุคคลได้ทุกคน
5. มีสติปัญญา ร่างกายและอารมณ์ดี
6. มีการพัฒนาเศรษฐกิจ
7. มีความมั่นคงปลอดภัย

สุวรรณ เอี่ยมสุขวัฒน์ (2530, 6) กล่าวถึง แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตไว้ว่า คุณภาพชีวิต หมายถึงสภาพเป็นอยู่ของบุคคลทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมความคิดและจิตใจ ซึ่งรวมทุกด้านของชีวิตไว้หมด โดยจะสามารถแสดงมิติต่าง ๆ ของคุณภาพชีวิตไว้ได้ดังนี้ คือ

1. สิ่งซึ่งบอกคุณภาพชีวิตด้านร่างกาย คือ อาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย สุขภาพอนามัย พลังงาน การอ้อมทรัพย์ สิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัว และในการประกอบอาชีพ
2. สิ่งซึ่งบอกคุณภาพชีวิตด้านอารมณ์ คือ การพักผ่อนหย่อนใจที่มีคุณภาพ ประโยชน์ ความนิยมชมชอบในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ความสัมพันธ์ที่อบอุ่นในครอบครัวและในชุมชน ความรักและความเป็นเจ้าของที่มีต่อคณะ
3. สิ่งซึ่งบอกคุณภาพชีวิตด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ คือ ภาวะแวดล้อมที่บริสุทธิ์สะอาดและเป็นระเบียบ ปราศจากมลภาวะในดิน น้ำ อากาศและเสียง มีทรัพยากรที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตและการคมนาคมที่สะดวก
4. สิ่งซึ่งบอกคุณภาพชีวิตด้านสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม คือ โอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่เท่าเทียมกัน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ ความปลอดภัยในชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน การปกครองที่ให้สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค ความเป็นธรรมด้านรายได้และทางสังคม ความร่วมมือร่วมใจในชุมชน ความเป็นระเบียบวินัย มีความเห็นอกเห็นใจกันและกัน และมีค่านิยมที่สอดคล้องกับหลักธรรมในศาสนา
5. สิ่งซึ่งบอกคุณภาพชีวิตด้านความคิด คือ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโลก ชีวิต และชุมชน การศึกษา วิชาอาชีพ ความสามารถในการป้องกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของตัวเอง ครอบครัวและชุมชน การเป็นที่ยอมรับของชุมชน การสร้างความสำเร็จด้วยตนเอง การยอมรับตัวเอง และการมีเป้าหมายในชีวิตที่เหมาะสม

2.3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต

มัญชรรัตน์ นันเพ็ญ (2550, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง การศึกษาผลกระทบของ คุณภาพชีวิตต่อผลประกอบการขององค์กรกรณีศึกษา 10 องค์กรชั้นนำในปี 2549 โดยศึกษาผลกระทบของคุณภาพชีวิตต่อผลประกอบการขององค์กรกรณีศึกษา 10 องค์กรชั้นนำในปี 2549 มี วัตถุประสงค์ 3 ประการ ดังนี้ 1.) เพื่อศึกษาหาระดับของคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานใน สภาวการณ์ปัจจุบัน 2.) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในการทำงานที่พนักงานได้รับจากองค์กร 3.) เพื่อศึกษาปัจจัยผลกระทบของคุณภาพชีวิตที่ส่งผลกระทบต่อผลประกอบการขององค์กร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานในกลุ่มบริษัทที่มีผลประกอบการสูงสุดในปี 2549 จำนวน 10 องค์กร ซึ่งจัดลำดับโดย บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) แต่เนื่องจากได้รับแบบสอบถาม

กลับมา 6 องค์กร รวม 310 ชุด จากแบบสอบถามพนักงานทั้งหมด 600 ชุดจึงได้ทำการสรุปเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1.กลุ่มบริษัทยานยนต์ ได้แก่ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) บริษัท อีซูซุมอเตอร์(ประเทศไทย)จำกัด และบริษัท โตโยต้ามอเตอร์(ประเทศไทย)จำกัด จำนวน 263 ชุด

2.กลุ่มบริษัทน้ำมัน ได้แก่ บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทยจำกัด (มหาชน) บริษัทเอสโซ่ ประเทศไทยจำกัด (มหาชน) และ บริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด จำนวน 47 ชุด

ผลการศึกษา พบว่า จากแบบสอบถามของทั้ง 6 องค์กรมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 310 ราย ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดนี้ เป็นชายร้อยละ 62.3 โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับรายได้ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไปร้อยละ 39.0 มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 49.7 เมื่อพิจารณาในภาพรวมของทั้ง 6 องค์กรแล้ว พบว่า มีคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานได้แสดงความคิดเห็น ด้านสภาพแวดล้อมการทำงานที่ถูกสุขลักษณะ และปลอดภัย และด้านความสมดุลระหว่างชีวิตโดยรวม อยู่ในอันดับสูงสุด และรองลงมาเป็นการคำนึงถึงผลประโยชน์และความรับผิดชอบต่อสังคม เมื่อพิจารณาด้านระดับความพึงพอใจในการทำงานจากทั้ง 6 องค์กรแล้ว พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานมีความพึงพอใจในการทำงานด้านเพื่อนร่วมงานสูงสุด รองลงมาเป็นด้านลักษณะงานและโอกาสก้าวหน้าในงานตามลำดับ

สุเนตร นามโคตรศรี (2553, บทคัดย่อ)ได้ทำการวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอคำชะโนด จังหวัดนครราชสีมา ” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงาน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอคำชะโนด จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม ค่าความเชื่อมั่นตามวิธีของครอนบาค ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 ในการศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตทั้งหมด 8 ด้านคือ ด้านประโยชน์และความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการพัฒนาความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ด้านประชาธิปไตยในหน่วยงาน ด้านคุณค่าทางสังคมหรือการทำงานร่วมกัน ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน ด้านบทบาทระหว่างการทำงานกับสุขภาพที่มีความสมดุล และด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการทดสอบด้วย T-Test F –Test และ ANOVA

ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอคำชะโนด จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.002 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร อยู่ในระดับดีมาก มีเพียงด้านเดียว คือ ด้านประโยชน์และความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนที่เหลือ ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง มี 7 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการพัฒนาความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ด้านประชาธิปไตยในหน่วยงาน ด้านคุณค่าทางสังคมหรือการทำงานร่วมกัน ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน ด้านบทบาทระหว่างการทำงานกับสุขภาพที่มีความสมดุล และด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงานในภาพรวม ซึ่งจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลนั้น ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตในการทำงานของลูกจ้างชั่วคราวรายปีกรณีศึกษา : มหาวิทยาลัย รามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของลูกจ้างชั่วคราวรายปี ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ และเพื่อเป็นการเสนอแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงาน ของลูกจ้างชั่วคราวรายปีให้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ หรือในส่วนของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานอื่น ๆ ประชากรที่เป็นเป้าหมายในการศึกษาวิจัย คือ ลูกจ้างชั่วคราวรายปี ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จาก 21 สาขา จำนวนทั้งสิ้น 276 คน ในการศึกษาได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 200 ชุด ได้กลับคืนมาจำนวน 184 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแล้ว วิเคราะห์ข้อมูล ดังกล่าวด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป กำหนดให้ระดับความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก (Cronbach's Alpha) และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.808

ผลการศึกษา พบว่า ลูกจ้างชั่วคราวรายปี มีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง พิจารณาระดับคุณภาพชีวิตในแต่ละด้านจะ พบว่า คุณภาพชีวิตด้านสภาพการทำงานจะอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาคือด้านภาวะผู้นำ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้านการพัฒนาและการใช้ความสามารถ ส่วนระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของลูกจ้างชั่วคราวที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสิทธิของลูกจ้าง รองลงมา คือ ด้านความปลอดภัยและการส่งเสริมสุขภาพ ด้านงานและขอบเขตชีวิตส่วนตัว ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม และระดับคุณภาพชีวิตที่อยู่ระดับปานกลาง แต่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ คุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงและโอกาส

ความก้าวหน้า ซึ่งจากผลการศึกษาวิจัยทั้ง 9 องค์ประกอบ พบว่า คุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงและโอกาสความก้าวหน้าจะมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นว่าลูกจ้างชั่วคราวรายปี มีความรู้สึกท้อแท้หน่วยงานที่ตนสังกัดหรือปฏิบัติงานอยู่นั้น ยังให้ความสำคัญน้อยในด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในชีวิตการทำงานของลูกจ้างชั่วคราวซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากสำหรับชีวิตของคนทำงาน

ภัทรวดี ตูลยลักษณ์ (2547, 136) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการกองทัพอากาศเหล่านักบิน พบว่า อายุมีผลทำให้คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการกองทัพอากาศเหล่านักบินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เสาวรส คุหาปัญญา(2552, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตในการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการทำงาน และแนวโน้มนวัตกรรมในการทำงานของพนักงานบริษัทต่างประเทศแห่งหนึ่ง โดยการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาถึงคุณภาพชีวิตในการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการทำงาน และแนวโน้มนวัตกรรมในการทำงาน ของพนักงานบริษัทต่างประเทศแห่งหนึ่ง ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 357 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้การหาค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์เปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยใช้วิธีการทดสอบแบบการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด และการวิเคราะห์สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานบริษัทต่างประเทศแห่งหนึ่งจากการวิจัยในครั้งนี้ โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 28-34 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาค่ากว่าหรือเท่ากับระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งงานในปัจจุบันเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ มีอัตราเงินเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30,000 บาท และมีอายุงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี คุณภาพชีวิตในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านการใช้หลักประชาธิปไตยในการทำงาน ด้านการใช้ชีวิตในการทำงานและชีวิตส่วนตัว และ ด้านการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วมกัน และความพึงพอใจการทำงาน โดยรวมอยู่ในระดับพอใจ โดยข้อที่พนักงานรู้สึกมีความสุขที่ได้ทำงานกับองค์กรนี้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนแนวโน้มนวัตกรรมการทำงานในอนาคตของพนักงานบริษัทต่างประเทศแห่งหนึ่ง มีระดับแนวโน้มนวัตกรรมการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับอาจจะทำต่อไป และพนักงานไม่ได้หาข้อมูลการทำงานใหม่ในองค์กรอื่น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

1.ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อัตราเงินเดือน และอายุงานที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2.คุณภาพชีวิตในการทำงานโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานบริษัทต่างประเทศแห่งหนึ่ง โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านโอกาสในการใช้ความสามารถและการแสวงหาความก้าวหน้า ด้านการบูรณาการทางสังคมและการทำงานร่วมกัน ด้านการใช้หลักประชาธิปไตยในการทำงาน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง กับความพึงพอใจในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคุณภาพชีวิตด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์ระดับต่ำ กับความพึงพอใจในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการทำงานในอนาคตโดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิมิต สิทธิไตรย์ (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี ด้านครอบครัวและชุมชน ผลการศึกษาพบว่าลักษณะอาชีพเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวและชุมชน

สุขศรี สวงนิตย์(2552, บทคัดย่อ)ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน และศึกษาความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีภาคปกติ ชั้น ปีที่ 1 – 4 จำนวน 391 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามซึ่งทดสอบคุณภาพโดยการหาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีของครอนบาค ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งหมดเท่ากับ 0.96ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีคุณภาพชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมียุภาพชีวิตในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน

2. การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน พบว่าชั้นปีที่กำลังศึกษาและระดับผลการศึกษา เป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อความแตกต่างของคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ได้แก่ เพศของนักศึกษา ขณะที่นักศึกษาสังกัด ที่พักอาศัย ส่งผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

3. นักศึกษามีความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในด้านอาหารและโภชนาการมากที่สุด โดยเฉพาะเรื่องอาหารและสภาพแวดล้อมในโรงอาหาร ควรสะอาดและถูกสุขลักษณะมากกว่าปัจจุบัน รองลงมาคือ ด้านที่อยู่อาศัย นักศึกษาต้องการให้ค่าหอพักในมหาวิทยาลัยถูกลง ด้านสุขภาพอนามัย นักศึกษาต้องการให้มีการตรวจร่างกายประจำปีด้านการได้รับบริการพื้นฐาน นักศึกษาต้องการให้มีพื้นที่พักผ่อนในช่วงเวลาพักให้มากขึ้น เพิ่มต้นไม้เพื่อให้เกิดความร่มรื่น และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักศึกษาต้องการให้เพิ่มพนักงานรักษาความปลอดภัยและจัดตามจุดต่าง ๆ ให้ทั่วถึง

สมชัย วงษ์นายนะ (2547, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและมีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านจิตใจและครอบครัวอยู่ในระดับดี ส่วนด้านการเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง

วิระเกียรติ เลิศวิไลกุลนที (2548, บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่อง “คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด(มหาชน)สำนักงานใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และแนวทางในการเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)สำนักงานใหญ่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)สำนักงานใหญ่ จำนวน 350 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานในภาพรวมของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการงานระดับปานกลาง (ด้านลักษณะงาน ด้านความมีอิสระในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมการทำงานด้านพฤติกรรมการทำงานกับเพื่อนร่วมงาน คุณภาพชีวิตการทำงาน) พนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด

(มหาชน) สำนักงานใหญ่ ที่มีเพศ ตำแหน่ง เงินเดือน แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพนักงานที่มีอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุงาน แตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการทำงานไม่แตกต่างกัน

ธนาสีทธิ์ เพิ่มเพียร(2552, บทคัดย่อ)ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานในกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จังหวัดปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตในการทำงาน และความผูกพันต่อองค์กร 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน ศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันผลการวิจัยสรุปได้ว่า

- 1) พนักงานมีคุณภาพชีวิตในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์กร อยู่ในระดับปานกลาง
 - 2) ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ไม่พบว่ามี ความผูกพันต่อองค์กรแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้าน อายุงาน และ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน พบว่ามีความผูกพันต่อองค์กรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 3) คุณภาพชีวิตในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
- ภัทรธิดา ผลงาม(2542, บทคัดย่อ)ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการครูสถาบันราชภัฏเลย พบว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการครูส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน และปัจจัยในการทำงานและปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3.1.งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรถโดยสาร

วิรัช ฉัตถฤทธิ์(2550, บทคัดย่อ)ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขับรถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1)เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขับรถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ 2)ศึกษาระดับการปฏิบัติงานของพนักงานขับรถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ 3)ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขับรถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ สำหรับวิธีดำเนินการวิจัย ผลการศึกษายิจสรุปได้ดังนี้

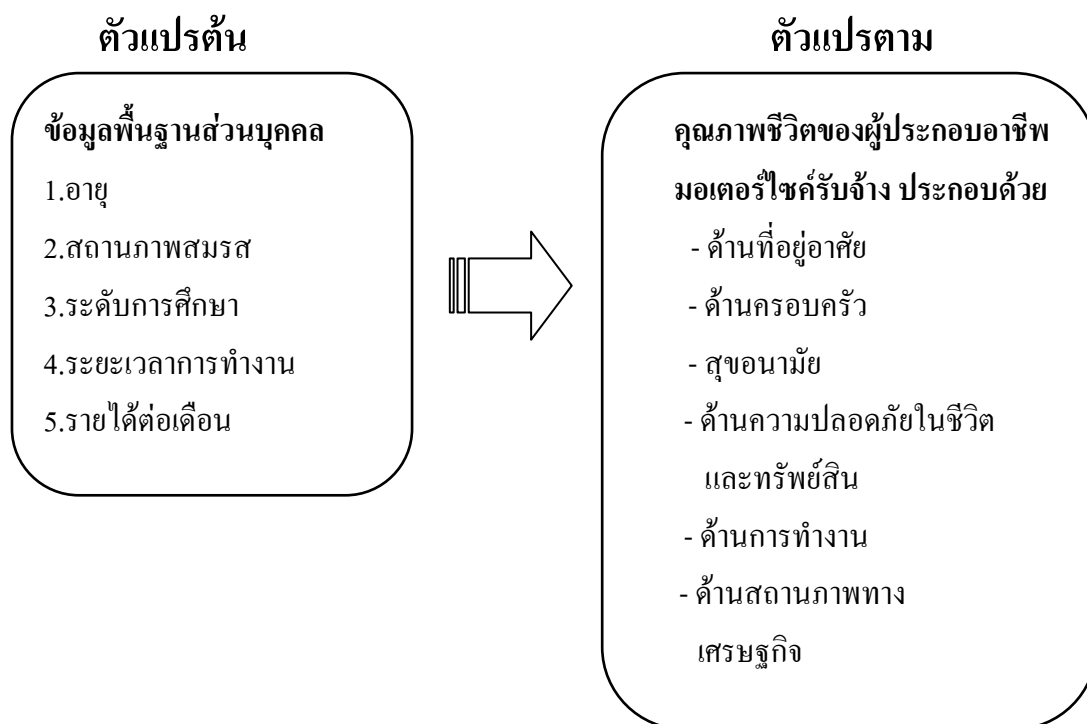
1. ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขับรถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านลักษณะงานที่มีคุณค่าต่อสังคม อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านการปฏิบัติงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับผู้อื่นภายในองค์กร ด้านการดำเนินชีวิตที่สมดุลระหว่างชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัว ด้านสภาพการปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยสุขลักษณะและสุขภาพของพนักงาน ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ด้านโอกาสพัฒนาขีดความสามารถของตนเอง ด้านสิทธิส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง

2. การปฏิบัติงานของพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ได้แก่ ด้านลักษณะงาน ด้านการปกครองบังคับบัญชา และด้านสัมพันธภาพในการทำงานในภาพรวม พบว่า ปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยด้านลักษณะงานมีการปฏิบัติงานมากที่สุด รองลงมาคือด้านสัมพันธภาพในการทำงาน และด้านการปกครองบังคับบัญชามีการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขับรถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ พบว่า ปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน ได้แก่ ด้านลักษณะงาน ด้านการปกครองบังคับบัญชา และด้านสัมพันธภาพในการทำงาน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขับรถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายความแปรปรวนของคุณภาพชีวิตการทำงานได้ร้อยละ 57.80 ส่วนปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคล ไม่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยใช้เกณฑ์คุณภาพชีวิตตามกรอบแนวคิดของเอสแคป (ESCAP) และนิพนธ์ พัวพงศกร มาเป็นกรอบในการอธิบายคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา รายละเอียดตามกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่จังหวัดสงขลา ศึกษาโดยการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับผู้ขับขี่มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ซึ่งการวิจัยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ที่จดทะเบียนกับสำนักงานขนส่ง จังหวัดสงขลา และมีพื้นที่การทำงานในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จำนวน 1,864 คน (สำนักงานขนส่ง จังหวัดสงขลา, 2554)

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ที่จดทะเบียนกับสำนักงานขนส่ง จังหวัดสงขลา จำนวน 330 คน

- โดยจะเลือกมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่จดทะเบียนกับสำนักงานขนส่งจังหวัดสงขลา

- เป็นผู้ขับขี่มอเตอร์ไซค์รับจ้างที่ผ่านการอบรมในเรื่องการขับขี่มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ว่าด้วยการใช้รถใช้ถนนและการให้บริการประชาชน จากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร

- เป็นผู้ขับขี่มอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ อยู่ที่ควมเดิมมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

โดยจะรวมการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane อ้างใน ขวัญภา คงใจดี , 2552) ดังนี้

สูตรการคำนวณของ Yamane

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย

n = จำนวนของขนาดตัวอย่าง

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ในการศึกษานี้กำหนดให้ = 0.05)

แทนค่าเมื่อ

$$n = \frac{1,864}{1 + (1,864)(0.05^2)}$$

$$= 330 \text{ คน}$$

สรุปจะใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 330 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไป เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 อันดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตรงกับความคิดเห็นในระดับใดระดับหนึ่ง การให้คะแนนถือเกณฑ์ดังนี้ (ขวัญภา คงใจดี, 2552)

มากที่สุด	หมายถึง	5	คะแนน
มาก	หมายถึง	4	คะแนน
ปานกลาง	หมายถึง	3	คะแนน
น้อย	หมายถึง	2	คะแนน
น้อยที่สุด	หมายถึง	1	คะแนน

คะแนนที่ได้จะนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยการแปรความหมายของระดับค่าเฉลี่ยโดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (ขวัญนภา คงใจดี, 2552)

คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความสำคัญระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความสำคัญระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความสำคัญระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความสำคัญระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด

ประมวลผลและนำผลจากการประมวลมาวิเคราะห์และเสนอเป็นผลการศึกษา

ตอนที่ 3

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นในด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (open-ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อความและสัมภาษณ์

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลจาก เอกสาร ตำรา และงานวิจัย รวมทั้งแนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดของการวิจัย และการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดกรอบแนวคิดตามวัตถุประสงค์ในการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิด โดยผู้วิจัยได้พัฒนาปรับปรุงแบบสอบถามของสุขศรี สงวนสัตย์ (2552) และขวัญภา คงใจดี (2552) เรื่องคุณภาพชีวิตทั้ง6ด้าน
4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก เพื่อขอความคิดเห็นในการพิจารณาด้านความครอบคลุมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา จากนั้นนำผลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง3ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับประเด็นที่ต้องการทราบ โดยใช้เทคนิค IOC ได้ผลดังนี้ คือ ค่า IOC เท่ากับ 1.00 จำนวน22 ข้อ และค่า IOC เท่ากับ 0.67 จำนวน 18 ข้อ ซึ่งข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC ไม่ต่ำกว่า 0.5 ถือว่ามีความตรงเชิงเนื้อหา
6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient)ของ Cronbach (เสาวรส คูหาปัญญา, 2552) ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ 0.94 จึงเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง
7. ปรับปรุงแบบสอบถามให้เป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** ได้แก่ ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามให้กับผู้ประกอบการอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างจำนวน 330 คน แล้วรับกลับมาทุกฉบับและเป็นฉบับสมบูรณ์ทุกฉบับ มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** ได้แก่ ข้อมูลเอกสารวิชาการ แนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาประมวลผลข้อมูลทางสถิติโดยใช้สถิติวิเคราะห์ มีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. ลักษณะข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้ค่าร้อยละในการอธิบาย

2. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบการอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต ด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงานและ ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ค่า F – test ใช้ทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระซึ่งมากกว่า 2 กลุ่ม โดยเลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติที่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะแสดงค่าสถิติต่างๆที่ต้องการคำนวณ แล้วนำมาประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูล

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่าง ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับคุณภาพชีวิต โดยใช้การทดสอบแบบวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิต เปรียบเทียบคุณภาพชีวิต และความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล
2. ผลการศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ โดยแบ่งเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ
3. การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ในด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ตามตัวแปรคุณลักษณะข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล
4. ผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามการศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ตามตัวแปร อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(n=330)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
ระหว่าง 25-34 ปี	65	18.5
35-44 ปี	182	51.7
45 ปีขึ้นไป	83	23.6
สถานภาพการสมรส		
โสด	65	18.5
สมรส	226	64.2
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	39	11.1
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	127	36.1
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	113	32.1
มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	90	25.6
ระยะเวลาการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	86	24.4
5-10 ปี	147	41.8
10 ปีขึ้นไป	97	27.6
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	87	26.4
10,001-13,000 บาท	140	42.4
13,000 บาทขึ้นไป	103	31.2

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ซึ่งมีรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุอยู่ในช่วงอายุ 35-44 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมา มีอายุ 45 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 23.6 และอายุระหว่าง 25-34 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.5 ตามลำดับ

สถานภาพการสมรส พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพการสมรสมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมา คือ สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 18.5 และสถานภาพหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 11.1 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมา คือมัธยมต้นหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 32.1 และมัธยมปลายหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 25.6 ตามลำดับ

ระยะเวลาการทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานอยู่ในช่วง 6-10ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมาคือ ทำงานมากกว่า10ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.6 นอกจากนั้นอยู่ในช่วงน้อยกว่า5ปี คิดเป็นร้อยละ 24.4 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง10,001-13,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.4 รองลงมาคือรายได้ระหว่าง13,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 31.2 นอกจากนั้นมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.4ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	คุณภาพชีวิต	\bar{X}	S.D	ระดับ
1	ด้านที่อยู่อาศัย	3.00	0.81	ปานกลาง
2	ด้านครอบครัว	3.44	0.63	ปานกลาง
3	ด้านสุขอนามัย	2.94	0.98	ปานกลาง
4	ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.07	1.80	ปานกลาง
5	ด้านการทำงาน	3.60	0.78	มาก
6	ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ	3.01	1.05	ปานกลาง
รวม		3.17	0.92	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษา พบว่า คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการทำงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านครอบครัว ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ด้านที่อยู่อาศัย ตามลำดับและด้านสุขอนามัย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.97

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านที่อยู่อาศัย โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อที่	ด้านที่อยู่อาศัย	\bar{X}	S.D	ระดับ
1	ขนาดที่พักอาศัยของท่านมีความสะดวกสบาย เช่น ไม้แออัดมีดินไม่รื้อรันทันเป็นต้น	3.49	0.95	ปานกลาง
2	ที่พักของท่านมีความสะอาดเป็นระเบียบและถูกสุขลักษณะ	3.21	0.74	ปานกลาง
3	ที่พักของท่านมีสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่มีมลภาวะ เช่น ไม่มีกลิ่นเหม็น ไม่มีน้ำท่วมขัง และฝุ่นละออง	2.48	0.73	น้อย
4	ที่พักของท่านปราศจากเสียงดังรบกวน ที่พักของท่านมีอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวก	2.55	0.73	ปานกลาง
5	ความสะดวกที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น พัดลม โทรทัศน์ เป็นต้น	3.29	0.90	ปานกลาง
รวม		3.00	0.81	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ด้านที่อยู่อาศัย โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ยกเว้นข้อที่ถามว่าที่พักของท่านมีสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่มีมลภาวะ เช่น ไม่มีกลิ่นเหม็น ไม่มีน้ำท่วมขัง และฝุ่นละออง อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านครอบครัว โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อที่	ด้านครอบครัว	\bar{X}	S.D	ระดับ
6	ท่านมีเวลาอยู่กับครอบครัว	3.21	0.90	ปานกลาง
7	ท่านมีความสามารถจัดการกับปัญหาในครอบครัว	3.42	0.64	ปานกลาง
8	ท่านมีการวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคต	3.07	0.71	ปานกลาง
9	ท่านให้ความใส่ใจในสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว	3.68	0.53	มาก
10	ท่านมีวิธีการที่ดีในการตัดสินใจ แก้ปัญหาของครอบครัว	3.38	0.55	ปานกลาง
11	ท่านเปิดโอกาสให้สมาชิกในครอบครัวแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งได้	3.79	0.50	มาก
12	เมื่อมีปัญหาสมาชิกในครอบครัวของท่านร่วมกันรับรู้และช่วยกันแก้ไขปัญหา	3.26	0.69	ปานกลาง
13	หากมีปัญหา ครอบครัวของท่านมีการปรึกษาหารือกันและร่วมกันตัดสินใจ	3.46	0.65	ปานกลาง
14	ท่านพร้อมที่จะรับฟังปัญหาของครอบครัว	3.62	0.58	มาก
15	สมาชิกในครอบครัวของท่านให้กำลังใจซึ่งกันและกัน	3.58	0.60	มาก
	รวม	3.44	0.63	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ด้านครอบครัว โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.44 ยกเว้นข้อที่ถามว่าข้อที่ถามว่า ท่านเปิดโอกาสให้สมาชิกในครอบครัวได้แสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งได้(\bar{x} =3.79) ท่านให้ความใส่ใจในสุขภาพของสมาชิกของครอบครัว(\bar{x} =3.68) ท่านพร้อมที่จะรับฟังปัญหาของครอบครัว(\bar{x} =3.62) และสมาชิกในครอบครัวท่านให้กำลังใจซึ่งกันและกันเมื่อครอบครัวเกิดปัญหา(\bar{x} =3.58) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านสุขอนามัย โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อที่	ด้านสุขอนามัย	\bar{X}	S.D	ระดับ
16	ท่านมีสุขภาพดี เช่น ร่างกายแข็งแรง ไม่มีโรคประจำตัว	3.31	0.74	ปานกลาง
17	ท่านมีเวลานอนหลับไม่น้อยกว่าวันละ 6-8 ชั่วโมง	3.44	0.87	ปานกลาง
18	ท่านออกกำลังกายสม่ำเสมอทุกวัน	2.42	1.02	น้อย
19	ท่านตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุกปี	2.27	1.85	น้อย
20	ท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคต่างๆ	2.95	0.94	ปานกลาง
21	หากท่านเจ็บป่วยฉุกเฉิน ท่านจะได้รับการรักษาพยาบาลอย่างเหมาะสม	3.19	0.63	ปานกลาง
22	เวลาท่านมีความเครียดท่านมีวิธีการคลายเครียดที่เหมาะสม	3.05	0.84	ปานกลาง
รวม		2.94	0.98	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ด้านสุขอนามัย โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.94 โดยที่ข้อที่ถามว่า ท่านออกกำลังกายสม่ำเสมอทุกวัน ($\bar{x}=2.42$) และ ท่านตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุกปี ($\bar{x}=2.27$) อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อที่	ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	\bar{X}	S.D	ระดับ
23	ที่พักของท่านไม่อยู่ใกล้แหล่งมั่วสุ่ม อบายมุข หรือสิ่งผิดกฎหมายต่าง ๆ	3.00	0.75	ปานกลาง
24	ที่พักของท่านมีระบบดูแลความปลอดภัย อย่างดี	2.64	0.89	ปานกลาง
25	ท่านไม่มีความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิด ขึ้นกับท่านจากบุคคลภายนอก	2.96	1.87	ปานกลาง
26	ท่านไม่มีความกังวลต่อการสูญเสียบัตร สูญหาย ของทรัพย์สิน	3.17	0.92	มาก
27	ท่านมีโอกาสน้อยที่จะได้รับอันตรายจาก การทำงาน	3.62	1.48	ปานกลาง
รวม		3.07	1.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ด้านความปลอดภัยและทรัพย์สิน โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 ยกเว้นข้อที่ถามว่า ท่านมีโอกาสน้อยที่จะได้รับอันตรายจากการทำงาน อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านการทำงาน โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อที่	ด้านการทำงาน	\bar{X}	S.D	ระดับ
28	การทำงานของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตของครอบครัว	3.18	1.12	ปานกลาง
29	ท่านได้รับการช่วยเหลือจากผู้ร่วมงานในการทำงานเป็นอย่างดี	3.49	0.85	ปานกลาง
30	ท่านได้รับรายได้ ค่าตอบแทนที่ยุติธรรม	3.41	0.59	ปานกลาง
31	ท่านพอใจกับเวลาในการทำงาน	3.55	0.82	มาก
32	ท่านมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน	3.67	0.61	มาก
33	ท่านมีอิสระในการทำงานด้วยตนเองได้	4.06	0.82	มาก
34	ท่านสามารถแบ่งเวลาสำหรับตนเอง การทำงาน ครอบครัว และกิจกรรมอื่นๆ อย่างเหมาะสม	3.49	0.60	ปานกลาง
35	ท่านทำงานด้วยความกระตือรือร้น เต็มใจ สนุกกับงาน	3.86	0.72	มาก
36	ท่านอยากทำงานในปัจจุบันนี้ต่อไปเรื่อยๆ โดยไม่รู้สึกรำเือนาย	3.75	0.96	มาก
รวม		3.60	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ด้านการทำงาน โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ยกเว้น ข้อที่ถามว่า ท่านได้รับการช่วยเหลือจากผู้ร่วมงานในการทำงานเป็นอย่างดี ($\bar{x}=3.49$) ท่านสามารถแบ่งเวลาสำหรับตนเอง การทำงาน ครอบครัวและกิจกรรมอื่นๆ อย่างเหมาะสม ($\bar{x}=3.49$)ท่านได้รับรายได้ ค่าตอบแทนที่ยุติธรรม($\bar{x}=3.41$) การทำงานของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตของครอบครัว($\bar{x}=3.18$) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขต เทศบาลนครหาดใหญ่ ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อที่	ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D	ระดับ
37	รายได้ที่ได้รับเหมาะสมกับงานที่ทำอยู่	3.22	0.81	ปานกลาง
38	รายได้ ค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่ได้รับเหมาะสมกับค่าครองชีพในปัจจุบัน	3.05	1.86	ปานกลาง
39	ต้องการรายได้พิเศษอื่นๆ เนื่องจากรายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอ	2.90	0.96	ปานกลาง
40	ท่านได้รับรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่จำเป็น	2.89	0.57	ปานกลาง
รวม		3.01	1.05	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ด้านสภาพทางเศรษฐกิจ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยคือ ข้อที่ถามว่า รายได้ที่ได้รับเหมาะสมกับงานที่ทำอยู่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 รายได้ ค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่ได้รับเหมาะสม กับค่าครองชีพในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ต้องการรายได้พิเศษอื่นๆ เนื่องจากรายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ท่านได้รับรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่จำเป็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ในด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงานและ ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ตามตัวแปรข้อมูลส่วนพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ในด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ตามตัวแปรข้อมูลส่วนพื้นฐาน แสดงดังตารางดังนี้

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D	F	Sig.
ด้านที่อยู่อาศัย					
ระหว่าง 25-34 ปี	65	3.08	0.325		
35-44 ปี	182	2.92	0.402	10.006***	0.000
45 ปีขึ้นไป	83	3.12	0.287		
ด้านครอบครัว					
ระหว่าง 25-34 ปี	65	3.28	0.219		
35-44 ปี	182	3.52	0.375	14.876***	0.000
45 ปีขึ้นไป	83	3.39	0.252		
ด้านสุขอนามัย					
ระหว่าง 25-34 ปี	65	2.99	0.495		
35-44 ปี	182	2.85	0.451	5.572**	0.004
45 ปีขึ้นไป	83	3.05	0.467		
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
ระหว่าง 25-34 ปี	65	3.05	0.444		
35-44 ปี	182	3.03	0.415	0.069	0.934
45 ปีขึ้นไป	83	3.05	0.422		

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

อายุ	n	\bar{X}	S.D	F	Sig.
ด้านการทำงาน					
ระหว่าง 25-34 ปี	65	3.30	0.410		
35-44 ปี	182	3.79	0.561	30.276***	0.000
45 ปีขึ้นไป	83	3.42	0.421		
ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ					
ระหว่าง 25-34 ปี	65	2.74	0.457		
35-44 ปี	182	3.79	0.544	12.054***	0.000
45 ปีขึ้นไป	83	3.42	0.469		

***P < 0.001 **P<.01

จากตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตจำแนกตามอายุพบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิต ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ไม่แตกต่างกัน แต่ มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านสุขอนามัย ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีระดับคุณภาพชีวิตในด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านการทำงาน ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านที่อยู่อาศัย จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ระหว่าง 25-34 ปี	35-44 ปี	45 ปีขึ้นไป
ระหว่าง 25-34 ปี	3.08	--	0.154*	-0.040
35-44 ปี	2.92		--	0.195*
45 ปีขึ้นไป	3.12			--

*P<.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุระหว่าง 25-44 ปีกับอายุ 35-44 ปี และอายุ 35-44 ปีกับ 45 ปีขึ้นไป มีระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านครอบครัว จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ระหว่าง 25-34 ปี	35-44 ปี	45 ปีขึ้นไป
		3.28	3.52	3.39
ระหว่าง 25-34 ปี	3.38	--	-0.240*	-0.107*
35-44 ปี	3.52		--	-0.132*
45 ปีขึ้นไป	3.39			--

*P<.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุระหว่าง 25-34 ปีกับอายุ 35-44 ปี และอายุระหว่าง 25-34 ปีกับ 45 ปีขึ้นไป และอายุ 35-44 ปีกับ 45 ปีขึ้นไป มีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านสุขอนามัย จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ระหว่าง 25-34 ปี	35-44 ปี	45 ปีขึ้นไป
		2.99	2.85	3.05
ระหว่าง 25-44 ปี	2.99	--	-0.131	-0.062
35-44 ปี	2.85		--	-0.193*
45 ปีขึ้นไป	3.05			--

*P<.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุระหว่าง 35-44 ปีกับ 45 ปีขึ้นไป มีคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านการทำงานจำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ระหว่าง25-34ปี	35-44ปี	45ปีขึ้นไป
		3.30	3.79	3.42
ระหว่าง25-34ปี	3.30	-	-0.491*	-0.118
35-44ปี	3.79		-	-0.372*
45 ปีขึ้นไป	3.42			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุระหว่าง 25-34 ปีกับอายุ 35-44 ปี และอายุ 35-44ปี กับ 45 ปีขึ้นไป มีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจจำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ระหว่าง25-34ปี	35-44ปี	45ปีขึ้นไป
		2.74	3.79	3.42
ระหว่าง25-34ปี	2.74	-	-0.357*	-0.215*
35-44ปี	3.79		-	-0.142*
45 ปีขึ้นไป	3.42			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุระหว่าง 25-34 ปีกับอายุ 35-44 ปี และอายุระหว่าง 25-34 ปีกับ 45 ปีขึ้นไปและอายุ 35-44 ปีกับ 45 ปีขึ้นไป มีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	n	\bar{X}	S.D	F	Sig.
ด้านที่อยู่อาศัย					
โสด	65	3.02	0.327		
สมรส	226	3.00	0.375	0.491	0.612
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	39	2.95	0.426		
ด้านครอบครัว					
โสด	65	3.14	0.193		
สมรส	226	3.52	0.303	40.239***	0.000
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	39	3.47	0.412		
ด้านสุขอนามัย					
โสด	65	3.14	0.343		
สมรส	226	2.88	0.472	8.760***	0.000
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	39	2.85	0.574		
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
โสด	65	3.39	0.414		
สมรส	226	2.96	0.366	33.567***	0.000
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	39	2.95	0.438		
ด้านการทำงาน					
โสด	65	3.25	0.412		
สมรส	226	3.70	0.541	19.019***	0.000
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	39	3.60	0.530		
ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ					
โสด	65	2.69	0.505		
สมรส	226	3.10	0.518	17.826***	0.000
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	39	2.87	0.388		

***P<.001

จากตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตจำแนกตามสถานภาพการสมรส พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านที่อยู่อาศัย ที่ไม่แตกต่างกัน แต่มีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านครอบครัวจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	\bar{X}	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่
		3.14	3.52	3.47
โสด	3.14	-	-0.378*	-0.32*
สมรส	3.52		-	-0.049*
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	3.47			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีสถานภาพ โสดกับสมรส โสดกับหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ และ สมรสกับหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ มีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านสุขอนามัยจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	\bar{X}	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่
		3.14	2.88	2.85
โสด	3.14	-	0.260*	-0.297*
สมรส	2.88		-	-0.033*
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	2.85			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพหมอเดอรัชได้รับจ้างที่มีสถานภาพ โสดกับ สมรส โสดกับหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ และ สมรสกับหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ มีระดับคุณภาพชีวิตด้าน สุขอนามัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัย ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพหมอเดอรัชได้รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจำแนกตามสถานภาพการสมรส

ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	โสด			สมรส			หม้าย/หย่า/แยกกัน อยู่		
	\bar{X}	3.39	2.96	2.95					
โสด	3.39	-	0.436*	0.437*					
สมรส	2.96		-	0.001					
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	2.95			-					

*P<.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพหมอเดอรัชได้รับจ้างที่มีสถานภาพ โสดกับ สมรส และ โสดกับหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ มีระดับคุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพหมอเดอรัชได้รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านการทำงานจำแนกตามสถานภาพการสมรส

ด้านการทำงาน	โสด			สมรส			หม้าย/หย่า/แยกกัน อยู่		
	\bar{X}	3.25	3.70	3.60					
โสด	3.25	-	0.448*	0.348*					
สมรส	3.70		-	0.100					
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	3.60			-					

*P<.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพหมอเดอรัชด์รับจ้างที่มีสถานภาพ โสดกับ สมรส และ โสดกับหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ มีระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพหมอเดอรัชด์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพทางเศรษฐกิจ	สถานภาพการสมรส			
	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	
	\bar{X}	3.19	3.43	3.41
โสด	3.19	-	0.408*	0.185*
สมรส	3.43		-	0.222*
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	3.41			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพหมอเดอรัชด์รับจ้างที่มีสถานภาพ โสดกับ สมรส โสดกับหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ และ สมรสกับหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ มีระดับคุณภาพชีวิตด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D	F	Sig.
ด้านที่อยู่อาศัย					
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	127	3.06	0.341		
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	113	2.80	0.394	29.831***	0.000
มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	90	3.16	0.268		
ด้านครอบครัว					
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	127	3.47	0.337		
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	113	3.33	0.368	12.114***	0.000
มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	90	3.55	0.232		
ด้านสุขอนามัย					
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	127	3.05	0.471		
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	113	2.68	0.470	29.477***	0.000
มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	90	3.0	0.318		
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	127	3.05	0.398		
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	113	3.01	0.353	0.360	0.698
มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	90	3.06	0.523		
ด้านการทำงาน					
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	127	3.65	0.464		
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	113	3.39	0.580	16.543***	0.000
มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	90	3.80	0.516		
ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ					
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	127	3.00	0.620		
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	113	2.79	0.320	17.412***	0.000
มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	90	3.21	0.504		

***P<.001

จากตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ไม่แตกต่างกัน แต่ มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านการทำงานและด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านที่อยู่อาศัยจำแนกตามระดับการศึกษา

ที่อยู่อาศัย		ประถมศึกษา หรือเทียบเท่า	มัธยมต้นหรือ เทียบเท่า	มัธยมปลายหรือ เทียบเท่า
	\bar{X}	3.06	2.80	3.16
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.06	-	0.260*	0.090
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	2.80		-	0.351*
มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	3.16			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษาหรือเทียบเท่ากับมัธยมต้นหรือเทียบเท่า และมัธยมต้นหรือเทียบเท่า กับ มัธยมปลายหรือเทียบเท่า มีระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านครอบครัวจำแนกตามระดับการศึกษา

ครอบครัว		ประถมศึกษา หรือเทียบเท่า	มัธยมต้นหรือ เทียบเท่า	มัธยมปลายหรือ เทียบเท่า
	\bar{X}	3.47	3.33	3.55
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.47	-	0.142*	0.075
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	3.33		-	0.218*
มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	3.55			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษาหรือเทียบเท่ากับมัธยมต้นหรือเทียบเท่า และมัธยมต้นหรือเทียบเท่า กับ มัธยมปลายหรือเทียบเท่า มีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านสุขอนามัยจำแนกตามระดับการศึกษา

สุขอนามัย	ระดับการศึกษา			
	ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	
	\bar{X}	3.05	2.68	3.08
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.05	-	0.372*	0.032
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	2.68		-	0.405*
มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	3.08			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษาหรือเทียบเท่ากับมัธยมต้นหรือเทียบเท่า และมัธยมต้นหรือเทียบเท่า กับ มัธยมปลายหรือเทียบเท่า มีระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านการทำงานจำแนกตามระดับการศึกษา

การทำงาน	ระดับการศึกษา			
	ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	
	\bar{X}	3.65	3.39	3.80
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.65	-	0.260*	0.151*
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	3.39		-	0.411*
มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	3.80			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษาหรือเทียบเท่ากับมัธยมต้นหรือเทียบเท่า ประถมศึกษาหรือเทียบเท่ากับมัธยมปลาย หรือเทียบเท่าและมัธยมต้นหรือเทียบเท่า กับ มัธยมปลายหรือเทียบเท่า มีระดับคุณภาพชีวิตด้านการ ทำงานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านการ ทำงานที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจจำแนกตามระดับ การศึกษา

สถานภาพทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมต้นหรือ	มัธยมปลายหรือ
		หรือเทียบเท่า	เทียบเท่า	เทียบเท่า
		3.00	2.79	3.21
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.00	-	0.211*	0.296*
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	2.79		-	0.417*
มัธยมปลายหรือเทียบเท่า	3.21			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษาหรือเทียบเท่ากับมัธยมต้นหรือเทียบเท่า ประถมศึกษาหรือเทียบเท่ากับมัธยมปลาย หรือเทียบเท่าและมัธยมต้นหรือเทียบเท่า กับ มัธยมปลายหรือเทียบเท่า มีระดับคุณภาพชีวิตด้าน สถานภาพทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิต ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

ระยะเวลาการทำงาน	n	\bar{X}	S.D	F	Sig.
ด้านที่อยู่อาศัย					
น้อยกว่า 5 ปี	86	3.12	0.310		
5-10 ปี	147	3.06	0.405	20.893***	0.000
10 ปีขึ้นไป	97	2.81	0.291		
ด้านครอบครัว					
น้อยกว่า 5 ปี	86	3.30	0.283		
5-10 ปี	147	3.46	0.333	14.044***	0.000
10 ปีขึ้นไป	97	3.55	0.337		
ด้านสุขอนามัย					
น้อยกว่า 5 ปี	86	2.87	0.503		
5-10 ปี	147	3.07	0.468	13.160***	0.000
10 ปีขึ้นไป	97	2.77	0.470		
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
น้อยกว่า 5 ปี	86	3.19	0.343		
5-10 ปี	147	3.02	0.486	8.469***	0.000
10 ปีขึ้นไป	97	2.94	0.338		
ด้านการทำงาน					
น้อยกว่า 5 ปี	86	3.62	0.540		
5-10 ปี	147	3.61	0.548	0.187	0.830
10 ปีขึ้นไป	97	3.58	0.547		
ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ					
น้อยกว่า 5 ปี	86	2.93	0.781		
5-10 ปี	147	3.00	0.313	0.780*	0.459
10 ปีขึ้นไป	97	3.03	0.508		

***P<.001 *P<.05

จากตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระยะเวลาการทำงานต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านการงานที่ไม่แตกต่างกัน แต่มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และมีระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านที่อยู่อาศัยจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

ระยะเวลาการทำงาน	น้อยกว่า5ปี			10ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.12	3.06	
น้อยกว่า5ปี	3.12	-	0.058	0.306*
5-10 ปี	3.06		-	0.248*
10ปีขึ้นไป	2.81			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า5ปีกับ10ปีขึ้นไป และ5-10ปีกับ10ปีขึ้นไป มีระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านครอบครัวจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

ครอบครัว	น้อยกว่า5ปี			10ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.30	3.46	
น้อยกว่า5ปี	3.30	-	0.160*	0.250*
5-10 ปี	3.46		-	0.090*
10ปีขึ้นไป	3.55			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า5ปีกับ5-10ปี น้อยกว่า5ปีกับ10ปีขึ้นไป และ5-10ปีกับ10ปีขึ้นไป มีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่4.30 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านสุขอนามัยจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

สุขอนามัย	\bar{X}	น้อยกว่า5ปี	5-10ปี	10ปีขึ้นไป
		น้อยกว่า5ปี	2.87	-
5-10 ปี	3.07		-	0.294*
10ปีขึ้นไป	2.77			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า5ปีกับ5-10ปี และ5-10ปีกับ10ปีขึ้นไป มีระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยไม่แตกต่างกัน

ตารางที่4.31 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	\bar{X}	น้อยกว่า5ปี	5-10ปี	10ปีขึ้นไป
		น้อยกว่า5ปี	3.19	-
5-10 ปี	3.02		-	0.079
10ปีขึ้นไป	2.94			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า5ปีกับ5-10ปี และ น้อยกว่า5ปีกับ10ปีขึ้นไป มีระดับคุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

สถานภาพทางเศรษฐกิจ	น้อยกว่า5ปี			5-10ปี		10ปีขึ้นไป	
	\bar{X}	2.93	3.00	3.03			
น้อยกว่า5ปี	2.93	-	-0.067	-0.948			
5-10 ปี	3.00		-	-0.027			
10ปีขึ้นไป	3.03						-

*P<.05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระยะเวลาการทำงานต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D	F	Sig.
ด้านที่อยู่อาศัย					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	87	2.98	0.384		
10,001-13,000 บาท	140	2.96	0.370	2.948	0.054
13,001 บาท ขึ้นไป	103	3.07	0.356		
ด้านครอบครัว					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	87	3.50	0.284		
10,001-13,000 บาท	140	3.49	0.314	9.310***	0.000
13,001 บาท ขึ้นไป	103	3.33	0.373		
ด้านสุขอนามัย					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	87	3.12	0.456		
10,001-13,000 บาท	140	2.97	0.448	20.359***	0.000
13,001 บาท ขึ้นไป	103	2.72	0.431		
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	87	3.15	0.459		
10,001-13,000 บาท	140	3.09	0.387	12.394***	0.000
13,001 บาท ขึ้นไป	103	2.88	0.387		
ด้านการทำงาน					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	87	3.61	0.410		
10,001-13,000 บาท	140	3.46	0.385	10.755***	0.000
13,001 บาท ขึ้นไป	103	3.78	0.743		
ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	87	2.89	0.376		
10,001-13,000 บาท	140	2.80	0.400	36.978***	0.000
13,001 บาท ขึ้นไป	103	3.32	0.627		

***P<.001

จากตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านที่อยู่อาศัย ที่ไม่แตกต่างกัน และมีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงานและด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านครอบครัวจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ครอบครัว	\bar{X}	ต่ำกว่า 10,000	10,001-13,000	13,001 บาท
		บาท	บาท	ขึ้นไป
	\bar{X}	3.50	3.49	3.33
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.50	-	0.012	0.174*
10,001-13,000 บาท	3.49		-	0.162*
13,001 บาท ขึ้นไป	3.33			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท กับ 10,001-13,000 บาท และ 10,001-13,000 บาท กับ 13,001 บาท ขึ้นไป มีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านสุขอนามัยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

สุขอนามัย	\bar{X}	ต่ำกว่า 10,000	10,001-13,000	13,001 บาท
		บาท	บาท	ขึ้นไป
	\bar{X}	3.12	2.97	2.72
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.12	-	0.155*	0.405*
10,001-13,000 บาท	2.97		-	0.250*
13,001 บาท ขึ้นไป	2.72			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท กับ 10,001-13,000 บาท ต่ำกว่า 10,000 บาท กับ 13,001 บาท ขึ้นไปและ 10,001-13,000 บาท กับ 13,001 บาท ขึ้นไป มีระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	\bar{X}	ต่ำกว่า 10,000	10,001-13,000	13,001 บาท ขึ้นไป
		บาท	บาท	บาท
		3.15	3.09	2.88
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.15	-	0.055	0.270*
10,001-13,000 บาท	3.09		-	0.215*
13,001 บาท ขึ้นไป	2.88			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท กับ 13,001 บาท ขึ้นไป และ 10,001-13,000 บาทกับ 13,001 บาท ขึ้นไป มีระดับคุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านการทำงานจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การทำงาน	\bar{X}	ต่ำกว่า 10,000	10,001-13,000	13,001 บาท ขึ้นไป
		บาท	บาท	บาท
		3.61	3.46	3.78
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.61	-	0.145*	0.173*
10,001-13,000 บาท	3.46		-	0.318*
13,001 บาท ขึ้นไป	3.78			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท กับ 10,001-13,000 บาทกับต่ำกว่า 10,000 บาทกับ13,001 บาท ขึ้นไป และ10,001-13,000 บาทกับ13,001 บาท ขึ้นไป มีระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่4.38 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

สถานภาพทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	ต่ำกว่า 10,000	10,001-13,000	13,001 บาท ขึ้นไป
		บาท	บาท	บาท
		2.89	2.80	3.32
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2.89	-	0.090	0.425*
10,001-13,000 บาท	2.80		-	0.516*
13,001 บาท ขึ้นไป	3.32			-

*P<.05

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาทกับ13,001 บาท ขึ้นไป และ 10,001-13,000 บาท กับ 13,001 บาท ขึ้นไปมีระดับคุณภาพชีวิตด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆมีระดับคุณภาพชีวิตด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ในด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงานและ ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ดังนี้

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่มีความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านการรับบริการพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงานและ ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ดังนี้

ด้านที่อยู่อาศัย

ความถี่

- ควรมีการทำทางระบายน้ำให้ทางน้ำไหลสะดวก 7
- ควรปรับราคาของบ้านเช่าให้ถูกลง 5
- ควรมีการฉีดยากำจัดยุง หนู และแมลงสาบอย่างสม่ำเสมอ 3
- บริเวณบ้านมีขยะมาก ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นและมีแมลงวัน 3
- ควรมีการปรับปรุงบ้านที่เกิดการชำรุดโดยเจ้าของบ้านเป็นผู้รับผิดชอบ และซ่อมแซมให้ รวดเร็วและทันเวลา 1
- ควรมีถังขยะให้เพียงพอ 1

ด้านครอบครัว

ความถี่

- อยากหาเวลาในการพาครอบครัวไปกินข้าวนอกบ้าน 15
- อยากให้ครอบครัวอยู่กันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา มีเวลาตรงกัน 11
- อยากมีเวลาอยู่กับครอบครัวให้มากขึ้น 9
- อยากพาครอบครัวไปเที่ยวต่างจังหวัดในวันหยุด 8
- อยากที่จะพาครอบครัวไปซื้อของ พาไปเที่ยว 4
- อยากทำให้ครอบครัวมีความสุขมากที่สุด 3
- ไม่อยากให้มีการทะเลาะกันหรือเถียงกัน 2
- อยากพบปะพูดคุยกันให้มากขึ้น 2

ด้านสุขอนามัย

ความถี่

- ควรมีการดูแลสุขภาพตัวเองมากขึ้น 5
- ควรมีการตรวจร่างกายให้ผู้ที่ทำอาชีพนี้สวมหน้ากากอนามัยขณะทำงานให้มากขึ้น 3
- ควรมีการตรวจสุขภาพประจำปีเป็นประจำ 3
- ควรพบแพทย์ให้บ่อยขึ้นเกี่ยวกับโรคประจำตัว 2
- อยากจะมีเวลาพบแพทย์หากไม่สบายเนื่องจากส่วนใหญ่จะหายาทานเอง 2

-เทศบาลควรจัดอบรมเกี่ยวกับโรคที่เสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นกับตัวเอง	1
-มีการใส่ใจสุขภาพให้มากขึ้น	1
-ไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับโรคเท่าไรอยากที่จะรู้เกี่ยวกับโรคให้มากขึ้น	1
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ความถี่
-ควรมีระบบความปลอดภัยให้มากขึ้นบริเวณคิว	3
-ควรมีการจัดระบบในการจับขีรถมอเตอร์ไซค์บนท้องถนน	2
-ควรมีการตรวจกล้องวงจรปิดตรงจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อย	2
-บนถนนควรมีแสงสว่างเพียงพอตรงจุดที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ อาชญากรรม	2
-อยากให้ตำรวจเพิ่มมาตรการในยามวิกาลบนท้องถนน	1
-ตำรวจควรให้ความสำคัญกับผู้ประกอบอาชีพนี้ให้มากขึ้น	1
-ปัญหาการจราจร	1
ด้านการทำงาน	ความถี่
-ควรมีต้นไม้เพิ่ม บริเวณคิวและควรมีเก้าอี้ให้ลูกค้า	7
-อยากให้ลูกค้าใช้บริการมอเตอร์ไซค์มากขึ้น	4
-ต้องการพัฒนาคุณภาพบริการของตนเองให้เป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า	2
-ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับมอเตอร์ไซค์รับจ้างโดยให้มีการอบรมเกี่ยวกับอาชีพให้เพิ่มมากขึ้น	1
-ควรจัดสถานที่ทำงานให้มีความน่าสนใจ	1
ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ	ความถี่
-ควรมีการเพิ่มอัตราค่าบริการให้มีจำนวนมากขึ้น	5
-อยากได้รายได้วันละ400-500บาท	3
-ควรปรับราคาสินค้าให้มีราคาต่ำกว่ารายได้ที่ได้	2
-อยากมีเงินออมในแต่ละเดือนประมาณ1000-2000บาทต่อเดือน	1
-อยากมีเงินทุนที่สามารถรองรับตนเองได้	1

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) จำนวน 330 คน โดยจะเลือกมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่จดทะเบียนกับสำนักงานขนส่ง จังหวัดสงขลา และมีพื้นที่การทำงานในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ โดยมีตัวแปรอิสระ 5 ตัวแปร คือ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และตัวแปรตาม คือ คุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วตรวจสอบความถูกต้อง ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบเอฟ และการทดสอบรายคู่ โคนวิธิการเซฟเฟ และนำเสนอผลในรูปตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 35-44 ปี มากที่สุด มีสถานภาพการสมรสมากที่สุด มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานอยู่ในช่วง 6-10 ปี และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 13,000 บาทขึ้นไป

2. ระดับคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคุณภาพชีวิต ด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และสถานภาพทางเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานอยู่ในระดับมาก

3.การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ในด้านต่างๆ โดยจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นคุณภาพชีวิต ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ไม่แตกต่างกัน แต่ มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านสุขอนามัย ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีระดับคุณภาพชีวิตในด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านการทำงาน ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ที่ไม่แตกต่างกัน แต่มีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ไม่แตกต่างกันแต่ มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านการทำงานและด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระยะเวลาการทำงานต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านการทำงานที่ไม่แตกต่างกัน แต่มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และมีระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตในด้านที่อยู่อาศัย ที่ไม่แตกต่างกัน และมีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงานและด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4. ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่าผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างมีความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านที่อยู่อาศัย

สำหรับผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างมีความเห็นว่า ควรปรับราคาของบ้านเช่าให้มีราคาที่ถูกลงให้เหมาะกับขนาดของบ้านเช่า ไม่ควรเก็บแพงเกินราคาและควรมีการฉีดยากำจัดยุง หนู และแมลงสาบอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งควรมีการทำทางระบายน้ำให้ทางน้ำไหลสะดวก ทำให้เกิดยุงลายลดน้อยลง และบริเวณบ้านมีขยะมาก ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นและมีแมลงวันควรมีถังขยะให้เพียงพอ ควรมีการปรับปรุงบ้านที่เกิดการชำรุดเองโดยเจ้าของบ้านเป็นผู้รับผิดชอบและมาทำการซ่อมแซมอย่างรวดเร็วและทันเวลา

ด้านครอบครัว

สำหรับผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างมีความเห็นว่า อยากมีเวลาอยู่กับครอบครัวให้มากขึ้น ไม่อยากให้มีการทะเลาะกันหรือเถียงกัน อยากทำให้ครอบครัวมีความสุขมากที่สุด อยากให้ครอบครัวอยู่กันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา มีเวลาตรงกัน อยากหาเวลาในการพาครอบครัวไปกินข้าวนอกบ้าน อยากพาครอบครัวไปเที่ยวต่างจังหวัดในวันหยุด อยากพบปะพูดคุยกันให้มากขึ้นและอยากที่จะพาครอบครัวไปซื้อของ ไปเที่ยว ให้ครอบครัวมีความสุข

ด้านสุขอนามัย

สำหรับผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างมีความเห็นว่า ควรมีการดูแลสุขภาพให้มากขึ้น เทศบาลควรจัดอบรมเกี่ยวกับโรคที่อาจเกิดขึ้นกับประชาชนควรมีการรณรงค์ให้ผู้ทำอาชีพนี้สวมหน้ากากอนามัยขณะทำงาน ควรมีการตรวจสุขภาพประจำปี ควรพบแพทย์ให้บ่อยขึ้นเกี่ยวกับโรคประจำตัว มีการใส่ใจสุขภาพให้มากขึ้น อยากจะมีเวลาพบแพทย์หากไม่สบายเนื่องจากส่วนใหญ่จะหายาทานเอง ไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับโรคเท่าไร อยากที่จะรู้เกี่ยวกับโรคให้มากขึ้น

ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สำหรับผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างมีความเห็นว่า ควรให้มีการจัดระบบในการขับขีรถมอเตอร์ไซค์บนท้องถนน อยากให้ตำรวจเพิ่มมาตรการในยามวิกาลบนท้องถนนควรมีระบบความปลอดภัยให้มากขึ้นเกี่ยวกับคิวประกอบอาชีพ ตำรวจควรให้ความสำคัญกับผู้ประกอบอาชีพนี้ให้มากขึ้น ควรมีการตรวจกล้องวงจรปิดตรงจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อย และบนถนนควรมีแสงสว่างเพียงพอตรงจุดที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ อาชญากรรม รวมทั้งปัญหาการจราจร

ด้านการทำงาน

ควรมีต้นไม้เพิ่ม บริเวณคิวและควรมีเก้าอี้ให้ลูกค้า ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับมอเตอร์ไซค์รับจ้าง โดยให้มีการอบรมเกี่ยวกับอาชีพให้เพิ่มมากขึ้น ควรจัดสถานที่ทำงานให้มีความน่าสนใจ อยากให้ลูกค้าใช้บริการมอเตอร์ไซค์มากขึ้น ต้องการพัฒนาคุณภาพการบริการของตนเอง ให้เป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า

ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ

ควรมีการเพิ่มอัตราค่าบริการให้มีจำนวนมากขึ้น ควรปรับราคาสินค้าให้มีราคาต่ำมากกว่ารายได้ที่ได้ อยากมีเงินออมในแต่ละเดือนประมาณ 1,000-2,000 บาทต่อเดือน อยากมีเงินทุนที่สามารถรองรับตนเองได้และอยากได้รายได้วันละ 400-500 บาท

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การศึกษาคุณภาพชีวิตผู้ประกอบการอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ตามประเด็นดังนี้

1.1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ผู้ประกอบการอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันสภาพความเป็นอยู่ ของประชาชนในระดับรากหญ้า ค่อนข้างเป็นปัญหาสำคัญ ประกอบกับอาชีพที่ตนเองยึดเป็นอาชีพ ทำให้สภาพความเป็นอยู่ ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความสุขสบาย เครื่องอำนวยความสะดวกยังไม่พร้อมเท่าที่ รวมทั้งสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยไม่ดี มีกลิ่นเหม็น มีฝุ่นละออง ทำให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับสุขศรี สงวนสัตย์ (2552) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับปานกลางแต่ นักศึกษามีคุณภาพชีวิตในประเด็นที่พักอาศัยมีความสะอาด เป็นระเบียบและถูกสุขลักษณะในระดับสูง ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ได้แก่ ประเด็นขนาดของที่พักอาศัยมีความสุขสบาย ประเด็นที่พักอาศัยมีสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่มีมลภาวะ เช่น มีกลิ่นเหม็น มีน้ำท่วมขัง สกปรก และฝุ่นละออง ประเด็นที่พักอาศัยปราศจากเสียงดังรบกวน ทำให้เกิดความรำคาญและประเด็นที่พักอาศัยมีอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น

1.2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัว ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ไม่มีเวลาเพียงพอให้กับครอบครัวของตนเอง เพราะต้องใช้เวลาในการประกอบอาชีพ เนื่องจากอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างเป็นอาชีพที่ไม่สามารถกำหนดเวลาได้แน่นอน ทำให้เวลาในการอยู่กับครอบครัวอาจจะน้อยลง ไม่สามารถที่จะปรึกษาหารือกันหรือร่วมกันตัดสินใจได้ดี และเมื่อเกิดปัญหา ภายในครอบครัว จะเป็นการยากที่จะแก้ปัญหาให้บรรลุ ลุล่วงไปด้วยดีนั้นยาก จึงทำให้ระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ส่วนงานวิจัยของนิมิต สิทธิไตรย์ (2540) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี ด้านครอบครัวและชุมชน ผลการศึกษาพบว่าลักษณะอาชีพเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวและชุมชน

1.3. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัย ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างไม่ค่อยใส่ใจในสุขภาพของตนเองมากนัก ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างเอง ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับสุขภาพของตนเองเท่าที่ควร ทั้งๆบางคนที่รู้ตนเองว่าสุขภาพร่างกายไม่ค่อยดี และไม่ใส่ใจในการออกกำลังกายสม่ำเสมอ เพราะมีการจำกัดในเรื่องเวลาและสถานที่ออกกำลังกาย รวมทั้ง ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างไม่มีการตรวจสุขภาพประจำปีอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสุขศรี สงวนสัตย์ (2552) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า เมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ๆ แล้ว นักศึกษามีคุณภาพชีวิตในด้านสุขอนามัยต่ำกว่าทุก ๆ ด้าน ทั้งนี้ นักศึกษาของมหาวิทยาลัย ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับสุขภาพอนามัยของตนเอง นักศึกษาไม่เอาใจใส่ต่อการนอนหลับพักผ่อนให้ได้ อย่างน้อยวันละ 6-8 ชั่วโมง ไม่ให้ความสำคัญต่อการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งไม่มีการตรวจสุขภาพประจำปี ไม่เห็นความสำคัญของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคต่าง ๆ เป็นต้น และสอดคล้องกับสุนทร นามโคตรศรี (2553) คุณภาพชีวิตการทำงานในด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวม พบว่า มีคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง

1.4. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้มากขึ้น เนื่องจากเป็นอาชีพที่ต้องพบปะผู้คน จำนวนมาก ซึ่งบุคคลเหล่านั้นเป็นบุคคลภายนอกที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน และทุกวันก็พบคนแปลกหน้าทุกวัน ทำให้ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างมีความเสี่ยงมากทั้งในด้านทรัพย์สิน ความปลอดภัยในชีวิต เช่น ขณะทำงานมีความเสี่ยงในเรื่องการขับขี่รถมอเตอร์ไซค์ เพราะอุบัติเหตุเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานการณ์ รวมทั้งมีความเสี่ยงกับบุคคลภายนอกที่ใช้บริการ อาจจะเป็นพวกมิจฉาชีพ ทำให้ก่อเกิดอันตรายกับตนเองได้ ส อ ค ล ล ึ่ง

กับสุขศรี สวงนิตย์ (2552) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยภาพรวม นักศึกษามีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ในประเด็นที่พิกของนักศึกษาไม่อยู่ใกล้แหล่งมั่วสุ่ม อบายมุข หรือสิ่งผิดกฎหมายต่าง ๆ มากที่สุด รองลงมาได้แก่ประเด็นนักศึกษาไม่มีความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นกับตนเองจากบุคคลในมหาวิทยาลัย และประเด็นนักศึกษามีโอกาสน้อยที่จะได้รับอันตรายจากการเดินทางมาเรียน ส่วนประเด็นที่นักศึกษามีคุณภาพชีวิตต่ำที่สุด ได้แก่ นักศึกษาไม่มีความกังวลต่อการสูญเสียและสูญหายของทรัพย์สิน

1.5. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตด้านการทำงาน ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะส่วนใหญ่ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง มีความพอใจกับงานที่ได้ทำอยู่ รู้สึกมีความมั่นคงในงานที่ทำอยู่ มีอิสระในการทำงาน ทำให้ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ทำงานความกระตือรือร้น ตั้งใจกับงานและมีความขยันขันแข็ง ถึงแม้จะเป็นงานที่ค่อนข้างเหนื่อย แต่ผลตอบแทนที่ได้รับคุ้มค่ากับความตั้งใจ จึงทำให้ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างอยากที่จะทำงานต่อไปเรื่อยๆ โดยไม่รู้สึกเบื่อหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับ รายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง คุณภาพชีวิตในการทำงานของลูกจ้างชั่วคราวรายปี กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ(2551) ผลการวิจัยพบว่า ลูกจ้างชั่วคราวรายปี มีคุณภาพชีวิตในด้านสภาพงานอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะองค์ประกอบย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ งานที่รับผิดชอบมีความสำคัญและมีความหมายต่อหน่วยงานมาก ทำงานด้วยความกระตือรือร้น แต่ยังมีความรู้สึกว่า ถ้าปริมาณงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบันน้อยลงกว่านี้จะทำงานได้อย่างเต็มที่และจะได้ผลดีกว่านี้ ทั้งนี้ เนื่องจากบางสาขาวิทยบริการฯ มีบุคลากรหรือลูกจ้างปริมาณน้อย แต่ปริมาณงานมากกว่าปริมาณคน ทำให้ผลการดำเนินงานไม่ดีเท่าที่ควร ในขณะที่บุคลากรหรือลูกจ้างมีความตั้งใจและเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน และอยากอยู่ปฏิบัติงานในองค์กรนี้ต่อไป และสอดคล้องกับสุนทร นามโคตรศรี(2552) ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอคำชะโนด จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่าระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรอยู่ในระดับดีมากมีเพียงด้านเดียว คือ ด้านประโยชน์และความรับผิดชอบต่อสังคม และสอดคล้องกับมัชฌิรัตน์ นันเพ็ญ (2550) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบของคุณภาพชีวิตต่อผลประกอบการขององค์กรกรณีศึกษา 10 องค์กรชั้นนำในปี 2549 พบว่า พนักงานมีความพึงพอใจในการทำงานด้านเพื่อนร่วมงานสูงสุด รองลงมาเป็นด้านลักษณะงานและโอกาสก้าวหน้าในงานตามลำดับ

1.6. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันเศรษฐกิจในสังคมไทยค่อนข้างมีปัญหาหนัก เช่น ปัญหาของราคาสินค้ามีการปรับตัวสูงขึ้น ราคาน้ำมันที่มีการขึ้นราคาต่อลิตรค่อนข้างสูง ทำให้ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างมีการปรับตัวในเรื่องด้านเศรษฐกิจมาก เป็นผลต่อตนเองโดยตรงในเรื่องของราคาน้ำมัน ทำให้ผู้ใช้บริการมอเตอร์ไซค์รับจ้างน้อยลง เนื่องจากมีการขึ้นราคาค่าบริการตามราคาน้ำมัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมชาย วงษ์นายะ (2547) ได้ศึกษา เรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ที่เป็นเช่นนี้ อาจจะเป็นเพราะสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ตั้งอยู่ในชุมชนที่บุคคลในสังคมมีความเอื้ออาทรต่อกัน รวมทั้งนักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ และเพื่อน อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา และมีโอกาสกู้เงินจากเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายเพื่อการเรียน จึงทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นว่า คุณภาพชีวิตด้านสังคมและเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

2. การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล โดยแยกเป็นแต่ละด้านดังนี้

2.1. การเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มี สถานภาพการสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ที่ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มี อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการทำงานที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน โดยผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับคุณภาพชีวิตสูงสุด จำแนกตามอายุ คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุ 45 ปี ขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระเกียรติ เลิศวิไลกุลณี (2548) ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด(มหาชน) สำนักงานใหญ่ พบว่าอายุแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านความยุติธรรมจากผู้บังคับบัญชาแตกต่างกัน และจำแนกตามระดับการศึกษา คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า เนื่องจากส่วนใหญ่ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุ 45 ปี ขึ้นไป และมีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จึงมีระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยมากที่สุด เพราะเนื่องจากสุขภาพร่างกายด้วยแล้ว จึงต้องการที่อยากที่จะพักผ่อน อยากจะอยู่กับลูกกับหลานให้มากที่สุด และจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระยะเวลาน้อยกว่า 5 ปี มีความต้องการคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยมากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะยังไม่มีภาระที่ต้องดูแลมากพอ

2.2. การเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัว พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มี อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวที่แตกต่างกัน โดยผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับคุณภาพชีวิตสูงสุด จำแนกตามอายุ คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุตั้งแต่ 35-44 ปี จำแนกตามสถานภาพการสมรส คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีการสมรส เนื่องจาก ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุตั้งแต่ 35-44 ปี และมีสถานภาพการสมรส ส่วนใหญ่จะเป็นช่วงที่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวได้ดี จำแนกตามระดับการศึกษา คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษามัธยมปลายหรือเทียบเท่า จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุการทำงาน 10ปีขึ้นไป เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษามัธยมปลายหรือเทียบเท่าและมีอายุการทำงาน 10ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นคนที่มีความสามารถ มีความรับผิดชอบ และด้วยจากอายุการทำงาน เป็นเครื่องบ่งบอกถึงความใส่ใจครอบครัว และจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีรายได้มากกว่า 13,001 บาท ขึ้นไป เนื่องจากรายได้มาก ทำให้ครอบครัวมีความสุข ไม่ทะเลาะกันเรื่องรายได้ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับสมชัย วงษ์นายะ (2547) ได้ศึกษา เรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร นักศึกษาที่มีสถานที่พักแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาที่พักอยู่ที่บ้านและที่อื่นๆ มีคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักของสถาบัน

2.3. การเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัย พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มี อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยที่แตกต่างกัน โดยผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับคุณภาพชีวิตสูงสุด จำแนกตามอายุ คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพการสมรส คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีสถานภาพ โสด เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไปและมีสถานภาพโสด มีสุขภาพใจที่ดี คือไม่ต้องคิดเรื่องครอบครัว เรื่องรายจ่ายของลูก เป็นต้น ส่งผลทำให้สุขภาพกายดีไปด้วยสอดคล้องกับ และจำแนกตามระดับการศึกษา คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษามัธยมปลายหรือเทียบเท่า จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุการทำงาน 5- 10ปี เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษามัธยมปลายหรือเทียบเท่าและมีอายุการทำงาน 5- 10ปี มีความรู้เกี่ยวกับโรคต่างๆ การดูแลตนเองได้ดี และอายุการทำงานยังไม่มากที่จะทำให้เกิดโรค เพราะอาชีพนี้ หากทำงานไปเรื่อยๆ ทำ

ให้ร่างกายเกิดโรคได้ง่าย เช่น โรคทางเดินหายใจ โรคเกี่ยวกับตา เป็นต้น และ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท เนื่องจากอาจจะยึดอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริมก็ได้ ทำให้มีเวลาในการดูแลสุขภาพมากขึ้นสอดคล้องกับ ภัทรวดี ตูลย์ลักษณ์ (2547) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของ ข้าราชการกองทัพอากาศเห่า่นักบิน พบว่าอายุมีผลทำให้คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการกองทัพอากาศเห่า่นักบินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4. การเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มี อายุ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มี สถานภาพการสมรส ระยะเวลาการทำงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่แตกต่างกัน โดยผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับคุณภาพชีวิตสูงสุด จำแนกตามสถานภาพการสมรส คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีสถานภาพโสด จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน คือผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุการทำงานน้อยกว่า 5ปี เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีสถานภาพโสด และมีอายุการทำงานน้อยกว่า 5ปี คือ อายุการทำงานยังน้อยและประสบการณ์ในการทำงานยังไม่มากพอ ทำให้ไม่คิดเรื่องความปลอดภัยมากนัก และจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท เนื่องจากรายได้ต่ำ ทำให้เกิดการอาชญากรรมน้อย เพราะไม่มีรายได้มากพอที่จะมีทรัพย์สินที่มีค่า ซึ่งสอดคล้องกับ ธนาสิทธิ์ เพิ่มเพียร (2552) ศึกษา เรื่องคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานในกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จังหวัดปทุมธานี พบว่า อายุงานของพนักงานที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ความผูกพันต่อองค์กรที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5. การเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงาน พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มี ระยะเวลาการทำงาน ที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานที่ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มี อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานที่แตกต่างกัน โดยผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับคุณภาพชีวิตสูงสุด จำแนกตามอายุ คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุตั้งแต่ 35-44ปี จำแนกตามสถานภาพการสมรส คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีการสมรส เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุตั้งแต่ 35-44ปี และ มีการสมรส มีความรับผิดชอบการทำงานมาก และมีความตั้งใจเพราะเป็นช่วงที่นึกถึงถึง

อนาคต มีการวางแผนชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับวีระเกียรติ เลิศวิไลกุลนที (2548) ศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านความสมดุลระหว่างชีวิตงานกับชีวิตด้านอื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามระดับการศึกษา คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปลายหรือเทียบเท่า จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีรายได้ตั้งแต่ 13,001 บาทขึ้นไป เนื่องจากประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปลายหรือเทียบเท่า และมีรายได้ตั้งแต่ 13,001 บาทขึ้นไป เพราะ รายได้ คือผลตอบแทนของการทำงาน ทำให้รู้สึกมีความพอใจกับงานที่ทำ และสอดคล้องกับ วิรัช ฉัตรฤทธิ์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขับรถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ พบว่า ปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน ได้แก่ ด้านลักษณะงาน ด้านการปกครองบังคับบัญชา และด้านสัมพันธภาพในการทำงาน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขับรถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6. การเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ พบว่า ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มี อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ที่แตกต่างกัน โดยผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับคุณภาพชีวิตสูงสุด จำแนกตามอายุ คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุตั้งแต่ 35-44 ปี จำแนกตามสถานภาพการสมรส คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีการสมรส เนื่องจากประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุตั้งแต่ 35-44 ปี และมีการสมรส เป็นช่วงที่ต้องมีการวางแผนเกี่ยวกับรายได้ รายจ่ายในครอบครัว จำแนกตามระดับการศึกษา คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีอายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป เนื่องจากประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และมีอายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป เพราะมีความมั่นคงในเรื่องของเศรษฐกิจรวมทั้งการทำงานที่มั่นคง ส่งผลให้สามารถกำหนดและวางแผนได้ชัดเจน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน คือ ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่มีรายได้ 13,001 บาท ขึ้นไป เนื่องจาก รายได้สูง ทำให้เกิดความมั่นคงในเรื่องของเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับเสาวรส กุหาปัญญา (2552) ศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตในการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการทำงาน และแนวโน้มพฤติกรรมในการทำงานของพนักงานบริษัทต่างประเทศแห่งหนึ่ง พบว่าปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ

สมรส อัตรารายเดือน และอายุงานที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับภัทรธิดา ผลงาม (2542) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการครูสถาบันราชภัฏเลย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วยรายได้ รายได้คู่สมรส/ บิดามารดา และภาระหนี้สินไม่มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพชีวิตในการทำงาน

3. การศึกษาความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยแยกเป็นประเด็นดังนี้

3.1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในด้านที่อยู่อาศัย ที่สำคัญคือ ควรปรับราคาของบ้านเช่าให้ถูกเมื่อเทียบกับราคาบ้านเช่าที่อยู่ใกล้แหล่งห้างสรรพสินค้า ใกล้เมือง ทั้งนี้ที่ไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวกเหมือนกับหอพัก และควรมีการปรับปรุงบ้านที่เกิดการชำรุดเจ้าของบ้านควรซ่อมแซมให้รวดเร็วและทันเวลา รวมทั้งบริเวณบ้านมีขยะมาก ควรมีถังขยะให้เพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งอาจทำให้เกิดกลิ่นเหม็นและมีแมลงวันเป็นจำนวนมาก อาจจะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคได้ ควรมีการป้องกันโดยมีการฉีดยากำจัดยุงหนู และแมลงสาบอย่างสม่ำเสมอหรือทุกๆเดือน และควรมีการทำทางระบายน้ำให้ทางน้ำไหลสะดวก เพื่อลดการเกิดโรคที่จากสัตว์เป็นพาหะ ซึ่งสอดคล้องกับสุขศรี สงวนศักดิ์(2552) ได้ทำการศึกษา เรื่องได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่าด้านที่อยู่อาศัย นักศึกษามีความต้องการในการพัฒนาระบบความปลอดภัยของทรัพย์สิน การได้พักอาศัยในที่พักอาศัยอย่างสงบสุข และที่พักอาศัยมีความสะอาด ปราศจากเสียงและกลิ่นรบกวน

3.2. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในด้านครอบครัว อยากมีเวลาอยู่กับครอบครัวให้มากขึ้นเพื่อสามารถแสดงความรักให้มากขึ้น ไม่อยากให้มีการทะเลาะกันหรือเถียงกันในเรื่องเล็กน้อย ที่อาจจะทำให้ครอบครัวมีปัญหาได้ อยากทำให้ครอบครัวมีความสุขมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และ อยากให้ครอบครัวอยู่กันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตามีเวลาตรงกัน อยากหาเวลาในการพาครอบครัวไปกินข้าวนอกบ้านเพื่อให้มีเวลาได้เล่าเรื่องชีวิตประจำวันกันและ อยากพาครอบครัวไปเที่ยวต่างจังหวัดในวันหยุด อยากพบปะพูดคุยกันให้มากขึ้นรวมทั้ง อยากที่จะพาครอบครัวไปซื้อของ พาไปเที่ยว ให้ครอบครัวมีความสุข และเป็นการพักผ่อนไปในตัวด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมชัย วงษ์นายะ (2547) ได้ศึกษา เรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความต้องการในการพัฒนาชีวิตในด้านครอบครัว ที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากครอบครัวชนบท บุคคลในครอบครัวของนักศึกษามีความรัก ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการติดต่อสื่อสารอยู่เสมอ ผู้ปกครองเอาใจใส่ในครอบครัว และส่งเสริมบุตรให้ได้รับการศึกษา ทำให้คุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับดี

3.3. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในด้านสุขอนามัยเป็นด้านที่ควรพัฒนาเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเทียบกับด้านอื่นๆคือผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างเองควรมีการดูแลสุขภาพมากขึ้น เทศบาลควรจัดอบรมเกี่ยวกับโรคที่อาจเกิดขึ้นกับตัวเอง ควรมีการรณรงค์ให้ผู้ทำอาชีพนี้สวมหน้ากากอนามัยขณะทำงานเพื่อสุขภาพของตนเอง ควรมีการตรวจสุขภาพประจำปีทุกปี หากมีโรคเกิดขึ้นสามารถที่จะรักษาได้ทันทั่วทั้งที่ และควรพบแพทย์ให้บ่อยขึ้นเกี่ยวกับโรคประจำตัว มีการใส่ใจสุขภาพให้มากขึ้น อยากรจะมีเวลาพบแพทย์หากไม่สบายเนื่องจากส่วนใหญ่จะหายาทานเอง ไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับโรคเท่าไร อยากรู้เกี่ยวกับโรคให้มากขึ้นกว่าเดิมซึ่งสอดคล้องกับสุขศรี สวงนสัจย์(2552) ได้ทำการศึกษา เรื่องได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ด้านสุขอนามัย นักศึกษามีความต้องการในการพัฒนาสถานที่ในการออกกำลังกายและระบบการรักษาพยาบาลในมหาวิทยาลัย

3.4. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ควรให้มีการจัดระบบในการขับขี่รถมอเตอร์ไซค์บนท้องถนน เนื่องจากเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งและ อยากรให้ตำรวจเพิ่มมาตรการตรวจตราในยามวิกาลบนท้องถนน เช่น ความไม่ปลอดภัยเกี่ยวกับทรัพย์สิน ควรมีระบบความปลอดภัยให้มากขึ้นเกี่ยวกับคิวที่ประกอบอาชีพและ ตำรวจควรให้ความสำคัญกับผู้ประกอบอาชีพนี้ให้มากขึ้น ควรมีการตรวจกล้องวงจรปิดตรงจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยบนถนนและควรมีแสงสว่างเพียงพอตรงจุดที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การเกิดเหตุอาชญากรรม รวมทั้งปัญหาการจราจรที่ติดขัดในบางสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับสุขศรี สวงนสัจย์(2552) ได้ทำการศึกษา เรื่องได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักศึกษามีความต้องการในการพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย ทั้งการเพิ่มบุคลากรรักษาความปลอดภัยและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบรักษาความปลอดภัย

3.5. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในด้านการทำงาน ถึงแม้ระดับคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในด้านการทำงาน อยู่ในระดับมาก แต่ก็พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในด้านนี้ ไม่ว่าจะเป็นต้นไม้เพื่อเพิ่มความร่มรื่นบริเวณคิวและควรมีเก้าอี้ให้ลูกค้า เพื่อให้ความสะดวกทั้งผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ ควรจัดคิวให้มีความน่าสนใจดูแล้วน่าเชื่อถือในการให้บริการ และควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับมอเตอร์ไซค์รับจ้างโดยให้มีการอบรมเกี่ยวกับอาชีพให้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งอยากให้ลูกค้าใช้บริการมอเตอร์ไซค์มากขึ้น ต้องการพัฒนาคุณภาพการบริการของตนเองให้เป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้าอีกด้วย

3.6. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ควรมีการเพิ่มอัตราค่าบริการให้มีจำนวนมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันราคาน้ำมันมีราคาสูง และไม่แน่นอนทำให้ อัตราค่าบริการไม่คุ้มต่อการส่งผู้โดยสาร และควรปรับราคาสินค้าให้มีราคาต่ำเพราะ ปัจจุบันพบว่าสถานการณ์ทางเศรษฐกิจนั้น ตอนนี้อยู่ในขั้นวิกฤติมากทำให้รายได้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ บางเดือนรายจ่ายจะสูงกว่ารายได้ด้วยซ้ำ จึงอยากมีเงินออมในแต่ละเดือนประมาณ 1000-2000 บาทต่อเดือน เพื่ออาจจะเป็นเงินทุนที่สามารถรองรับตนเองได้ในอนาคตได้รวมทั้งอยากได้รายได้วันละ 400-500 บาท อีกด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมัชชวชนัยยะ (2547) ได้ศึกษา เรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่าแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ในด้านเศรษฐกิจและสังคม นักศึกษาไม่มีความต้องการพัฒนาในด้านนี้ แต่ต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านอื่น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เทศบาลนครหาดใหญ่ สถานีตำรวจ เพื่อเข้ามาช่วยสนับสนุนในการส่งเสริมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างให้สมบูรณ์แบบมากขึ้น โดยการสนับสนุนด้านการอบรมเกี่ยวกับการใช้รถ ใช้ถนน และการให้บริการ
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้การสนับสนุนความต้องการของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้านที่อยู่อาศัย ครอบครัว สุขอนามัย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การทำงาน และสถานภาพทางเศรษฐกิจ ให้มากที่สุด โดยการนำผลการวิจัยที่ได้มาลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นไปในทิศทางที่ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างต้องการ และควรเพิ่มประเด็นในการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านอื่นๆนอกเหนือจาก6ด้านที่กล่าวมา

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ควรมีการให้ผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาดูแล และปรับปรุงให้ดีขึ้น

2. ควรมีการประสานงานขอความร่วมมือจากหน่วยงานราชการ ในการจัดการประชุมเกี่ยวกับความเป็นอยู่ ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อให้ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่และครอบคลุม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาระดับคุณภาพชีวิตในด้านอื่นๆของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง เพื่อให้ครอบคลุมมากที่สุด

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอาชีพ เช่น ผู้ขับมอเตอร์ไซค์รับจ้างกับผู้ขับรถโดยสารสองแถว ว่ามีคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันหรือไม่ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มากที่สุด

3. ผลการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างเท่านั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรเป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นๆ เช่น ผู้ขับรถโดยสารสองแถว ผู้ขับรถทัวร์ ผู้ขับรถตู้สายต่างๆ เป็นต้น

4. ข้อเสนอแนะให้ทำการศึกษาวิจัยคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีอื่นให้มีความหลากหลายนอกเหนือจากการใช้แบบสอบถาม เช่น การสัมภาษณ์ การอภิปรายกลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก มีความสมบูรณ์ เป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อผลการศึกษาวิจัย

บรรณานุกรม

- ขวัญนภา คงใจดี.2552. คุณภาพชีวิตการทำงานองบุคลากรมหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
สารนิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนามนุษย์และสังคม,
คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชาญชัย จันทร์แจ่ม.2542. คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการ กรณีศึกษาข้าราชการ
และลูกจ้างกองรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยาน. สารนิพนธ์ การบริหาร
องค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย . มหาวิทยาลัยเกริก.
- ชัยยะ วิหกเทียร.2534. รายงานการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท :
ศึกษาเฉพาะกรณีตำบล โยธะกา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา. ภาคนิพนธ์
ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม.
- ณรงค์ศักดิ์ ทะละภักฎ .2535. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต.กรุงเทพฯ ฯ : พรศิวการพิมพ์.
- ทวีทอง หงส์วิวัฒน์ และเพ็ญจันทร์ ประดับมุข.2535. สิ่งแวดล้อมกับสุขภาพ. นครปฐม:
สำนักงานเลขานุการข้าราชการวิทยุพุดติกรรมสุขภาพ.
- นิมิต สิทธิไธเรย์.2540. คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานีด้าน
ครอบครัวและชุมชน. ภาคนิพนธ์ปริญญาพัฒนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม,
คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เบญจมาภรณ์ สุวรรณชาติ.2554. ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ
สมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ธนาคารชีวิต. สารนิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาพัฒนามนุษย์และสังคม, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ประภาพร จินันทุยา.2536. คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในชมรมทางสังคมผู้สูงอายุดินแดง.
วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประยูทธ สุวรรณโกตา.2532. คุณภาพชีวิต. วารสารพัฒนาชุมชน. 26-29

บรรณานุกรม(ต่อ)

- พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์.2531. *คุณภาพชีวิตการทำงานของพยาบาลกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย. ในคณะกรรมการจัดการประชุมพยาบาลแห่งชาติ ครั้งที่ 8. เรื่อง การพยาบาลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. 52. กรุงเทพฯ : บริษัทธรรมสาร จำกัด.*
- พัชราภรณ์ คนกล้า.2547. *คุณภาพชีวิตในโรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- พัฒน์น กิตติพราภรณ์.2531. *นันทวรรณสนะ : ธุรกิจเพื่อคุณภาพชีวิต...ของใคร. วารสาร เศรษฐกิจและบริหารธุรกิจ. 42-61*
- ภัทรวุฒิ ตูลยลักษณ์.2547. *คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการกองทัพอากาศเหล่านักบิน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง.2551. *คุณภาพชีวิตในการทำงานของลูกจ้างชั่วคราวรายปี กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ.*
- มัชฌรัตน์ นันเพ็ญ.2550. *การศึกษาผลกระทบของคุณภาพชีวิตต่อผลประกอบการขององค์กร กรณีศึกษา10 องค์กรชั้นนำในปี 2549. สารนิพนธ์คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- เย็นใจ เลาหวนิช.2520. *คุณภาพชีวิต: ความคิดรวบยอดที่สำคัญของประชากรศึกษา. วารสารประชากรศึกษา.*
- ระวี ภาวิไล.2523. *คุณภาพชีวิต. Edited by จดหมายข่าวสารสภาวะแวดล้อม. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสภาพแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- วาสนี พงศ์ชินฤทธิ์.2540. *คุณภาพชีวิตของประชาชนสองฝั่งคลองแสนแสบ. วิทยานิพนธ์ ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*

บรรณานุกรม(ต่อ)

- วิรัช ฉัตรฤทธิ.2550. คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขับรถโดยสารประจำทางของ
องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
- สุนทร นามโคตรศรี.2553. คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา. โครงการหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร
มหาบัณฑิตการบริหารงานก่อสร้างและสาธารณูปโภคสาขาวิชาวิศวกรรมโยธา,
สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์เทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- สุวรรณ เอี่ยมสุขวัฒน์.2530. *คุณภาพชีวิต แนวคิด ความหมาย และองค์ประกอบ.*
ข่าวสารวิจัยการศึกษา.6
- สำนักงานขนส่ง จังหวัดสงขลา
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กองประเมินผลการพัฒนา.
กรอบแนวคิด ความอยู่ดีมีสุข. จดหมายข่าว โครงการศึกษาจัดทำเครื่องชี้วัดเพื่อการ
ติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8.
http://www.nesdb.go.th/Portals/0/eco_datas/evaluation/data01.doc (สืบค้นเมื่อ 23
สิงหาคม2554)
- เสาวรส คูหาปัญญา.2552.คุณภาพชีวิตในการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการทำงาน
และแนวโน้มพฤติกรรมในการทำงาน ของพนักงานบริษัทต่างประเทศแห่งหนึ่ง.
สารนิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรุณ พรหมมัญ.2540. วัฒนธรรมของคนขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อำนวยการ สันเทพ.2532. การศึกษาความต้องการคุณภาพชีวิตขั้นพื้นฐานของเจ้าหน้าที่
สาธารณสุข ระดับตำบล ในสาธารณสุขเขต 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมการศึกษา, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์,
มหาวิทยาลัยมหิดล.

บรรณานุกรม(ต่อ)

อำนาจ ไกรสงคราม.2538. การศึกษาคุณภาพชีวิตของชาวชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณี
อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ภาคนิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.

ESCAP. 1990. *Guidelines on Methodological Approaches to the Conduct of A Regional Survey
of the Quality of life as on Aspect of Human Resources Development*. New York

Unesco. 1978. *Indicator of Environment Quality and Quality of life Research and Socail
Science*. No. 38 Paris : Unesco.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

**เรื่อง คุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา**

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรสาขาพัฒนามนุษย์และสังคม ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อที่จะทราบถึงระดับคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อจะได้นำข้อค้นพบจากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมต่อไป

คำถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริง หรือเติมข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านในช่องว่างที่กำหนดไว้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และ ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นของผู้ประกอบอาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นในด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านสุขอนามัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการทำงาน และ ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

1. อายุปี

2. สถานภาพสมรส

1. โสด

2. สมรส

3. หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่

3. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า

2. มัธยมต้นหรือเทียบเท่า

3. มัธยมปลายหรือเทียบเท่า

4. อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

5. ปริญญาตรี

4.ระยะเวลาการทำงาน.....ปี

1. น้อยกว่า 1 ปี

2. 2—3 ปี

3. 3-5 ปี

4. 6-10 ปี

5. 10 ขึ้นไป

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....บาท

1. ต่ำกว่า 10,000 บาท

2. 10,001-13,000 บาท

3. 13,001 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตผู้ประกอบการไอซีรับจ้าง โปรดทำเครื่องหมาย ✓
 ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1	<u>ด้านที่อยู่อาศัย</u> ขนาดที่พักอาศัยของท่านมีความ สะดวกสบาย เช่น ไม่แออัดมีต้นไม้ร่ม รื่น เป็นต้น					
2	ที่พักของท่านมีความสะอาดเป็น ระเบียบและถูกสุขลักษณะ					
3	ที่พักของท่านมีสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่มี มลภาวะ เช่น ไม่มีกลิ่นเหม็น ไม่มีน้ำ ท่วมขัง และฝุ่นละออง					
4	ที่พักของท่านปราศจากเสียงดังรบกวน					
5	ที่พักของท่านมีอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น พัดลม โทรทัศน์ เป็นต้น					
6	<u>ด้านครอบครัว</u> ท่านมีเวลาอยู่กับครอบครัว					
7	ท่านมีความสามารถจัดการกับปัญหา ในครอบครัว					
8	ท่านมีการวางแผนการดำเนินชีวิตใน อนาคต					
9	ท่านให้ความสนใจในสุขภาพของ สมาชิกในครอบครัว					
10	ท่านมีวิธีการที่ดีในการตัดสินใจ การ แก้ปัญหาของครอบครัว					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
11	ท่านเปิดโอกาสให้สมาชิกในครอบครัว แสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งได้					
12	เมื่อมีปัญหาสมาชิกในครอบครัวของ ท่านร่วมกันรับรู้และช่วยกันแก้ไข ปัญหา					
13	หากมีปัญหา ครอบครัวของท่านมีการ ปรึกษารื้อกันและร่วมกันตัดสินใจ					
14	ท่านพร้อมที่จะรับฟังปัญหาของ ครอบครัว					
15	สมาชิกในครอบครัวของท่านให้ กำลังใจซึ่งกันและกัน					
16	ด้านสุขภาพ ท่านมีสุขภาพดี เช่น ร่างกายแข็งแรง ไม่ มีโรคประจำตัว					
17	ท่านมีเวลานอนหลับไม่น้อยกว่าวันละ 6-8 ชั่วโมง					
18	ท่านออกกำลังกายสม่ำเสมอทุกวัน					
19	ท่านตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุก ปี					
20	ท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัว ในการป้องกันโรคต่างๆ					
21	หากท่านเจ็บป่วยฉุกเฉิน ท่านจะได้รับ รักษาพยาบาลอย่างเหมาะสม					
22	เวลาท่านมีความเครียดท่านมีวิธีการ คลายเครียดที่เหมาะสม					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
23	<u>ด้านความปลอดภัยในชีวิตและ</u> <u>ทรัพย์สิน</u> ที่พักของท่านไม่อยู่ใกล้แหล่งมั่วสุม อบายมุข หรือสิ่งผิดกฎหมาย					
24	ที่พักของท่านมีระบบดูแลความ ปลอดภัยอย่างดี					
25	ท่านไม่มีความกังวลต่อเหตุร้ายที่จะเกิด ขึ้นกับท่านจากบุคคลภายนอก					
26	ท่านไม่มีความกังวลต่อการสูญเสียบัตร และ สูญหาย ของทรัพย์สิน					
27	ท่านมีโอกาสน้อยที่จะได้รับอันตราย จากการทำงาน					
28	<u>ด้านการทำงาน</u> การทำงานของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อ การดำเนินชีวิตของครอบครัว					
29	ท่านได้รับการช่วยเหลือจากผู้ร่วมงาน ในการทำงานเป็นอย่างดี					
30	ท่านได้รับรายได้ ค่าตอบแทนที่ ยุติธรรม					
31	ท่านพอใจกับเวลาในการทำงาน					
32	ท่านมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน					
33	ท่านมีอิสระในการทำงานด้วยตนเองได้					
34	ท่านสามารถแบ่งเวลาสำหรับตนเอง การทำงาน ครอบครัว และกิจกรรม อื่นๆ อย่างเหมาะสม					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
35	ท่านทำงานด้วยความกระตือรือร้น เต็มใจ สนุกกับงาน					
36	ท่านอยากทำงานในปัจจุบันนี้ต่อไปเรื่อยๆ โดยไม่รู้สึกรำเหนือ					
37	<u>ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ</u> รายได้ที่ได้รับเหมาะสมกับงานที่ทำอยู่					
38	รายได้ ค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่ได้รับเหมาะสม กับค่าครองชีพในปัจจุบัน					
39	ต้องการรายได้พิเศษอื่นๆ เนื่องจากรายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอ					
40	ท่านได้รับรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่จำเป็น					

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถาม ตามความต้องการที่แท้จริงของท่าน และ ท่านมีความต้องการดำเนินการ
อย่างไรบ้าง ในการที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของท่านให้ดีขึ้น

1.ด้านที่อยู่อาศัย

.....
.....
.....

2.ด้านครอบครัว

.....
.....
.....

3.ด้านสุขอนามัย

.....
.....
.....

4.ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

.....
.....
.....

5.ด้านการทำงาน

.....
.....
.....

6.ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

